

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ.

ἡ ἀντὶ δ. 106

ΣΙΩΝΙΤΗΣ ΥΜΝΩΔΟΣ

ἢ

ΜΕΛΩΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΘΕΙΟΙ ΥΜΝΟΙ

οὓς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς
τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως
πανσέβαστα Προσκυνήματα καὶ θεῖα
Παρεκκλήσια.

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΕ ΠΑΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΚΕΛΕΥΣΕΙ

ΤΟΥ

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης

ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΛΟΥ.

ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ,

Διευθυνομένης ὑπὸ Ἰ. ΑΛΑΞΑΡΙΟΥ.

— 1855 —

1855

« Ζοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται
» εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ψαλμ. ξδ', 1.

Πράξις Τυπογραφείου, Ἀριθ. 16.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ.

Τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν συναθροισθέντων ἐν τῷ πανσέ-
πτῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, καὶ τῶν Ἱερῶν φορεσάντων τὰς
συνήθεις ἱερατικάς στολὰς, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν ἐξερχόμεθα
ἀπὸ τῆς Δυτικῆς πύλης τοῦ Καθολικοῦ, κρατοῦντες ἀνὰ ἓν κη-
ρίον καὶ πορευόμενοι εἰς τὸν τόπον τοῦ, Μῆ μου ἄπτου, ψάλ-
λομεν τὸ ὀπισθεν Μεγαλυνάριον.

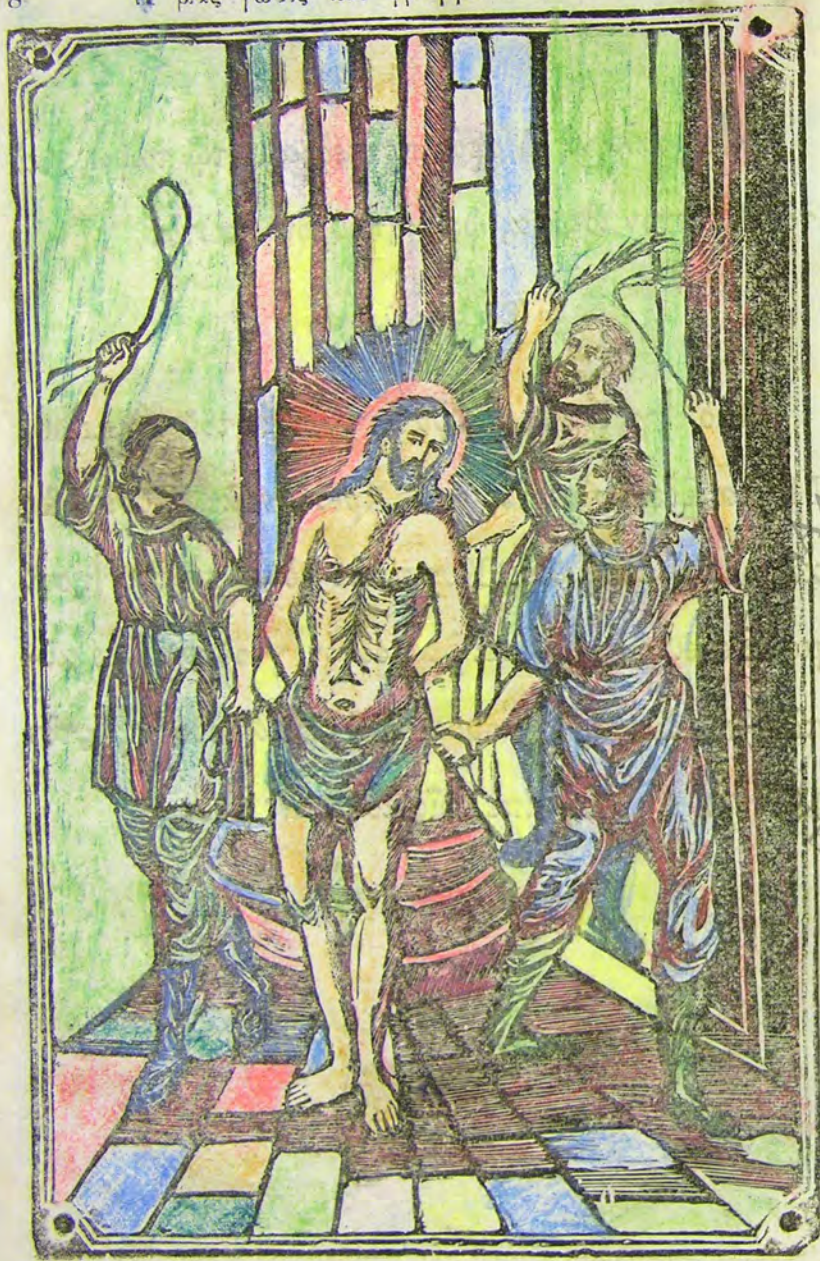
Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ μου ἅπτου. Ἰωάν. Κεφ. κ', 17.

Μαγδαληνὴ Μαρία προσέδραμε τῷ τάφῳ, καὶ
τὸν **Χ**ριστὸν ἰδοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἐξαποστειλάριον.

Δύο Ἄγγέλους βλέψασα ἐνδοθεν τοῦ μνημείου,
Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ **Χ**ριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς
κηπουρὸν ἐπηρώτα. **Κ**ύριε ποῦ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ
μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐ-
τὸν, τὸν **Σ**ωτῆρα ἤκουσε. **Μ**ὴ μου ἅπτου· πρὸς τὸν
Πατέρα ἅπειμι, εἰπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔμαστιγώσεν. Ἰωάννης
Κεφ. ιθ', 1. Ματθ. κζ', 26. Μάρκ. ιε', 15.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῷ πορεύεσθαι ἡμᾶς λιτανεύοντας εἰς τὸ
Παρεκκλήσιον τῆς μαστιγώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
εἰς ἧχον πλ. β' κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὴν τιμιωτέραν.

Ανω σε ἐν θρόνῳ μετὰ Πατρός, καὶ κάτω ἐν
στύλῳ μαστιγούμενόν σε σαρκί, ἡ κτίσις ὁρῶσα
διεδονεῖτο φόβῳ, δοξάζουσα τὴν θείαν σου συγκα-
τάβασιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βαθεὶ σὼν κριμάτων νῶτον τὸν σὸν, εἰς μάστι-
γας Σῶτερ ἐκὼν δέδωκας ἀγαθὲ, τὸν Ἀδὰμ καὶ
Εὐὰν μαστίγων ὅπως λύσης, ἐν φόβῳ ἀνυμνοῦν-
τας τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Δόξα Πατρί.

Γυμνὸς ἐν τῷ στύλῳ ὁ πᾶσαν γῆν, ἄνθεσι
κοσμήσας, ἐμασίχθης ὑπὲρ ὧν πρὶν, πληγαῖς τὴν
Αἰγύπτου, ἐμάστιξας γῆν Σῶτερ, δοξάζομεν τὴν
θείαν μακροθυμίαν σου.

Δῆμον τῶν Ἑβραίων τὸ πρὶν πυρὸς, στύλῳ καὶ νεφέλῃ ὁδηγήσας νῦν ὑπ' αὐτῶν, προσδεθείς τῷ σύλῳ, τὸν νῶτον φραγγελοῦσαι· δόξα **Χ**ριστὲ τῇ ἄκρᾳ φιλανθρωπίᾳ σου.

Καὶ θυμῷ μὲν ὁ Ἱερεὺς. ὁ δὲ Διάκονος λέγει τὰς ἐπομένας αἰτήσεις.

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων **Χ**ριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν **Χ**ριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, κατευοδόσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων προσκυνητῶν, ἐπιτρόπων τε καὶ συνδρομητῶν τοῦ Παναγίου καὶ ζωοδόχου **Τ**άφου.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις καὶ ἐν ἀποδημίαις ὄντων, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ἐλεούντων, ἐλεησάντων, διακονούντων τε καὶ διακονησάντων ἡμῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ **Μ**ονῇ ταύτῃ.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. εἴτα Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ **Κ**υρίῳ κλίνετε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Κύριε Ἰησοῦ **Χ**ριστὲ, μονογενὲς Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὑπεράγαθε, πολυεύσπλαγχνε· δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν συγκαταβάσει

σου· δόξα τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀπείρῳ φιλανθρωπίᾳ σου· δόξα τῇ ἀφάτῳ μακροθυμίᾳ σου. ἡμεῖς γὰρ ἐσμέν οἱ παραβάται, καὶ σὺ ὁ ἀναμάρτητος **Π**ιλάτῳ κέκρισαι· ἡμεῖς ἐσμέν οἱ πταῖσται, καὶ σὺ ὁ δίκαιος κατακέκρισαι· ἡμεῖς ἐσμέν οἱ ὑπεύθυνοι, καὶ σὺ ὁ ἀνεύθυνος τῷ στύλῳ δεθείς μεμαστίγῳσαι· ὦ ἀφάτου χρηστότητος· ὦ ἀνεικάστου φιλανθρωπίας· **Θ** νῶτοις χερουβικοῖς ἐποχούμενος, τὸν νῶτον φραγγελοῦται· ὁ πληγαῖς τὴν **Αἴ**γυπτον μαστίξας, μαστιγὰς δέχεται. **Ἄ**λλ' ὦ ὑπεράγαθε **Κ**ύριε, ὁ δι' ἡμᾶς ὑποστάς μαστιγὰς, ἀπόστησον ἀφ' ἡμῶν τὰς τοῦ ἐχθροῦ μαστιγὰς, καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἐπίσκεψαι· ὁ τραυματισθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὰ τραύματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἴασαι· ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ψυχοφθόρων παθὼν ἡμᾶς ἐλευθέρωσον· ἵνα σὲ τὸν ἀπαθῇ τῇ θεότητι εὐγνωμόνως δοξάζωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας· **Ἀ**μήν.

Εἴτα ἐκείθεν ἀπερχόμενοι εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν **Κ**λαπῶν, ψάλλομεν τὰ **Τ**ροπάρια, ὡς ὁρῶνται ἔμπροσθεν.

*Ἀναψάνσον ὁ Θεὸς τοῦ δούλου σου ἡμῶν οὐκ ἔστι
σίνος, οὐ γύστη, οὐ στεναρχοῦς ἀπὸ τῆς ἀσθενείας*

Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν, διελεύσεται ῥομφαία. Λουκ. Κεφ. β', 35.
Ἰωάν. ιθ', 25.

Εἰς ἤχον πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐκὼν ἀνεξίκακε Ἰησοῦ, πάθος κατεδέξω, τὴν
ἀπάθειαν τοῖς βροτοῖς, παρέχων Υἱέ μου τοῖς
πίστει προσκυνοῦσι, καὶ πόθῳ ἀνυμνοῦσι τὴν
εὐσπλαγχνίαν σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ζοφωθεὶς τὰς ὄψεις φθόνῳ δεινῷ, Ἑβραίων ὁ
δῆμος σὲ τὴν τοῦ κόσμου σπεύδει ζωὴν, ζωῆς
τοῦ στερῆσαι, μακρόθυμε Υἱέ μου· ἀλλ' ἀνυμνῶ
σου πόθῳ τὴν συγκατάβασιν.

Δόξα.

Ἦκεις πρὸς τὸ πάθος ἐκὼν Υἱέ, ἵνα παθῶν
ρύσῃς τὸν Ἀδάμ καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, καὶ μετὰ ἁ-
νόμων οἰκτίρμων ἐλογίσθης, ὅπως τῆς ἀνομίας
σώσῃς τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν.

Θρήνοις συνεκόπτετο ἡ ἄγνή, Μήτηρ σου ὁ-
ρῶσα ἐκουσίως ὃ λυτρωτὰ, πρὸς πάθος μολοῦντα
ὡς ἄκακον ἄρνιον· αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, παθῶν με
λύτρωσαι.

Καὶ θυμῷ ὁ ἱερεὺς· εἶτα ὁ Διάκονος τὰς συνήθεις αἰτήσεις ὡς προεδ-
δήλωται, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Ασπिलε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀμίαντε, πανακήρατε,
θεόνυμφε, θεοτόκε, Μαριὰμ ἀειπάρθενε, Δέσποινα τοῦ κόσμου,
καὶ ἐλπίς ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν τῇ
ᾧ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ὃν ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων ἀπειράνδρως ἐκυοφό-
ρησας Ἰησοῦν Χριστόν, ἵλεων ἡμῖν ἀπέργασαι ταῖς μητρικαῖς
σου δεήσεσιν· ἢ τοῦτον κατιδοῦσα κατάκριτον, καὶ τῇ ῥομφαίᾳ
τῆς λύπης τὴν καρδίαν τρωθεῖσα, τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς τῷ
θειῷ πόθῳ· ἢ ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ καὶ ὄνειδισμοῖς πικρῶς
δακρύσασα, δάκρυα καταλύξεως ἡμῖν δώρησαι· ἢ ἐπὶ τῇ ἐχουσίᾳ
αὐτοῦ ἀπαγωγῇ πρὸς τὸν θάνατον τῇ ψυχῇ ὑπεραλγῆσασα,
τῶν ἀλγεινῶν τῆς ἀτιμίας παθῶν ἡμᾶς ἐλευθέρωσον· ἵνα σέ
δοξάζωμεν τὴν ἀληθῶς δεδοξασμένην εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Λογγίνου Παρεκκλήσιον,
ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ὡς ἔμπροσθεν.

·νὺν ἰσ·κ·

-ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἰσχυρὸς ὡς οὐρανὸς καὶ γῆ·
καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς·
καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς·
καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς·
καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς·

Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· ἀληθῶς
Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Ματθ. κεφ. κζ', 54. Μαρκ. ιε', 39. Λουκ. κγ', 47.

Εἰς ἤχον πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Ιδὼν ὁ Λογγῖνος τὰ ἐν τῷ σῶ, πάθει γεγονότα
φρικτὰ λίαν καὶ θαυμαστὰ, Θεοῦ σε ἐπέγνω Υἱὸν
ἐν ἀληθείᾳ, τρανῶς τε ὠμολόγει, ἀνακηρύττων σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κρεμάμενον ἥλιος ἐν Σταυρῷ, ἥλιε τῆς δόξης,
καθορῶν σε κρύπτει τὸ φῶς· καὶ ὅλον φωτίζει φω-
τὶ θεογνωσίας, Λογγῖνον σὲ εἰδέναι Θεὸν καὶ ἄν-
θρωπον.

Δόξα.

Λογγίνου τὴν κάραν Ἑβραῖοι πρὶν, ὑπὲρ σοῦ
Χριστέ μου, ἐκτεμόντες οἱ δολεροὶ, ἐκρυψαν κοπρία,
γυνὴ τυφλὴ δὲ ταύτην, ἀνέβλεψεν εὐροῦσα, καὶ
σὲ δοξάζουσα.

Καὶ νῦν.

Μακρόθυμε Σῶτερ Υἱὲ Θεοῦ, ὁ θεῖον Λογγί-
νον κατιδόντα σε ἐν Σταυρῷ, φωτίσας οἰκτίρμων
πρὸς σὴν θεογνωσίαν, καὶ ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις
ἐκείνου φώτισον.

Καὶ μετὰ τὸ θυμᾶσαι τὸν Ἱερέα, ὁ Διάκονος τὰς
συνήθεις αἰτήσεις.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν ἀνθρώπων ὑπεργλυκυτάτη ἀ-
γάπη, τὸ φῶς, ἡ ὁδὸς, ἡ ζωὴ καὶ σωτηρία ἡμῶν. Εὐχαριστοῦ-
μέν σου τῷ ἀπείρῳ ἐλέει, καὶ τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγγνίᾳ καὶ
χρηστότητι, δι' ἃ τὸν σταυρικὸν εἴλου θάνατον, ζωῶσαι θέλων
ἡμᾶς τοὺς θανέντας ἀθάνατε· καὶ νῦν πολυεύσπλαγγνε Κύριε,
ἀποροῦντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοί σου ὕμνων ἀνταξίων τῇ σῇ
ἀγαθότητι, τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὁμολογίαν τοῦ δικαίου Λογγί-
νου προσφέρομέν σοι λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ σύ· Σὺ εἶ
Κύριε ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τοῦ παντός· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν
κυριευόντων· Σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον
ἀναζητήσας καὶ εὐρών, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναλαβὼν, καὶ Πατρί
σου τῷ ἀνάρχῳ προσαγαγών· Σὺ οὖν ὁ ὑπὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι
καὶ διὰ πάντα δεδοξασμένος Κύριος, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡ-
μᾶς καὶ ἀναξίους ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάντοτε· Σὺ ὁ μόνος
καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος· Σὺ ὁ ὑπὲρ τῆς ἀθανασίας τῶν ἀνθρώ-
πων ἐκουσίως πιὼν τὸ ποτήριον τοῦ θανάτου, πότισον ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν τὴν ἀφεσιν δώρησαι.
Πρεσβείαις τῆς ἀειπαρθένου σου Μητρός, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου με-
γαλομάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἐκατοντάρχου, καὶ πάντων σου
τῶν ἁγίων· Ἀμήν.

Ἐκεῖθεν δὲ ἀπερχόμενοι εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ διαμερισμοῦ
τῶν ἱματίων τοῦ Χριστοῦ, ψάλλομεν τὰ Τροπάρια, ὡς ἔμπροσθεν
φαίνονται.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον. Ματθ. κεφ. κζ', 35.
Μάρκ. κεφ. ιε', 24. Λουκ. κγ', 34. Ἰωαν. ιθ', 24.

Εἰς ἧχον πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Ναοῦ καταπέτασμα Ἰησοῦ, διχῇ ἐμερίσθη, μεριζόντων στρατιωτῶν, τὰ ἱμάτιά σου, δηλοῦν ὡς γῇ ἐν πάσῃ, Ἑβραῖοι μερισθήσονται οἱ παράνομοι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ξένως στρατιῶται Σῶτερ τὸν σὸν, ἄρραφον χιτῶνα τὸν καὶ ἄνωθεν ὑφαντὸν, οὐκ ἔσχισαν ὅλως, ἀλλ' ἔλαχον οἰκτίρμον, ἐν' ἡ Γραφή καὶ τούτῳ τῶν Προφητῶν πληρωθῇ.

Δόξα.

Οἱ πρὶν κληρωσάμενοι λυτρωτὰ, τῆς ἐπαγγελίας τὴν γῆν ταύτην ἀχάριστοι, τὰ ἱμάτιά σου διμερίσαντο, καὶ τῷ ἱματισμῷ σου κλῆρον ἐπέθηκαν.

Καὶ νῦν.

Πᾶσαν πονηρίας ὑπερβολὴν, εἰργάσαντο Σῶτερ οἱ παράνομοι κατὰ σοῦ· ἐξευτελισμοῦ σου δ' ἕνεκα πλείονος, καὶ τὰ ἱμάτιά σου διμερίσαντο.

Καὶ θυμῷ μὲν ὁ Ἱερεὺς, ὁ δὲ Διάκονος τὰς συνήθεις αἰτήσεις ὡς προδεδήλωται· εἴτα ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγχνε καὶ πολυέλεε, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ· δόξα τῇ περὶ ἡμᾶς οἰκονομίᾳ σου· δόξα τῇ ἀκρᾷ εὐσπλαγχνίᾳ σου· Σὺ γὰρ

Κύριε ὑπὲρ τοῦ κόσμου παθεῖν ἐλόμενος, ἐγυμνώθης ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὁ πᾶσαν τὴν γῆν ἐνδύων τοῖς ἄνθεσι· Σοῦ καὶ τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου οἱ στρατιῶται διεμερίσαντο, τοῦ πρὶν τοῖς Ἑβραίοις τῆς ἐπαγγελίας τὴν γῆν ταύτην διαμερίσαντος· καὶ οἱ τῶν σῶν μεγάλων δωρεῶν καὶ χαρίτων κληρονόμοι γενόμενοι, κλῆρον ἔβαλον ἐπὶ τὸν σὸν ἄνωθεν ὕφαντὸν χιτῶνα οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες· ἀλλ' ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ δι' ἡμᾶς γυμνωθῆναι καὶ γυμνὸς ἐπὶ Σταυροῦ παγῆναι καταδεξάμενος, ἐνδυσον στολὴν σωτηρίας· ἀμφιάσον ἡμᾶς τὸν ἐκ τῆς θείας σου χάριτος ἄνωθεν ὕφαντὸν χιτῶνα, καὶ τῆς σῆς βασιλείας κληρονόμους ἀνάδειξον· ἵνα σὲ ἀνυμνῶμεν εὐγνωμόνως, καὶ δοξολογῶμεν εὐχαρίστως εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπερχόμενοι δ' ἐκεῖθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν θεοστέπτων βασιλέων, κακεῖθεν εἰς τὸ ἅγιον σπήλαιον τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ψάλλομεν τὰ Τροπάρια, ὡς ἔμπροσθεν φαίνονται.

Σπουδῇ δὲ τοῦτον ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέθορσεν εἰς κόσμου λύτρον. Τροπάρια·
— Ἰδέτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς ἤχον πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Ρώμην τὴν ἐξ ὕψους ἀναλαβὼν, πάλαι Κωνσταντῖνος ὁ θεόστεπτος βασιλεὺς, τὴν αὐτοῦ Μητέρα ἐκπέμπει μετὰ πόθου, σπουδῇ ἀναζητῆσαι τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρόν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σοῦ τὸν ζωηφόρον Χριστὲ Σταυρόν, ὃν πάλαι Ἑβραῖοι φθόνῳ ἔκρυψαν ἐν τῇ γῇ, εὐροῦσα ἡ θεία καὶ βασιλὶς Ἑλένη, ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ πόθῳ ἠσπάζετο.

Δόξα.

Τὸ σπήλαιον τοῦτο Σῶτερ Χριστέ, ὄλβιον ἐδείχθη, ὡς δεξάμενον ἑαυτῷ, τὸν θεῖον Σταυρόν σου, ὃν παράνομος δῆμος, Ἑβραίων πάλαι φθόνῳ ἐν τούτῳ ἔκρυψαν.

Καὶ νῦν.

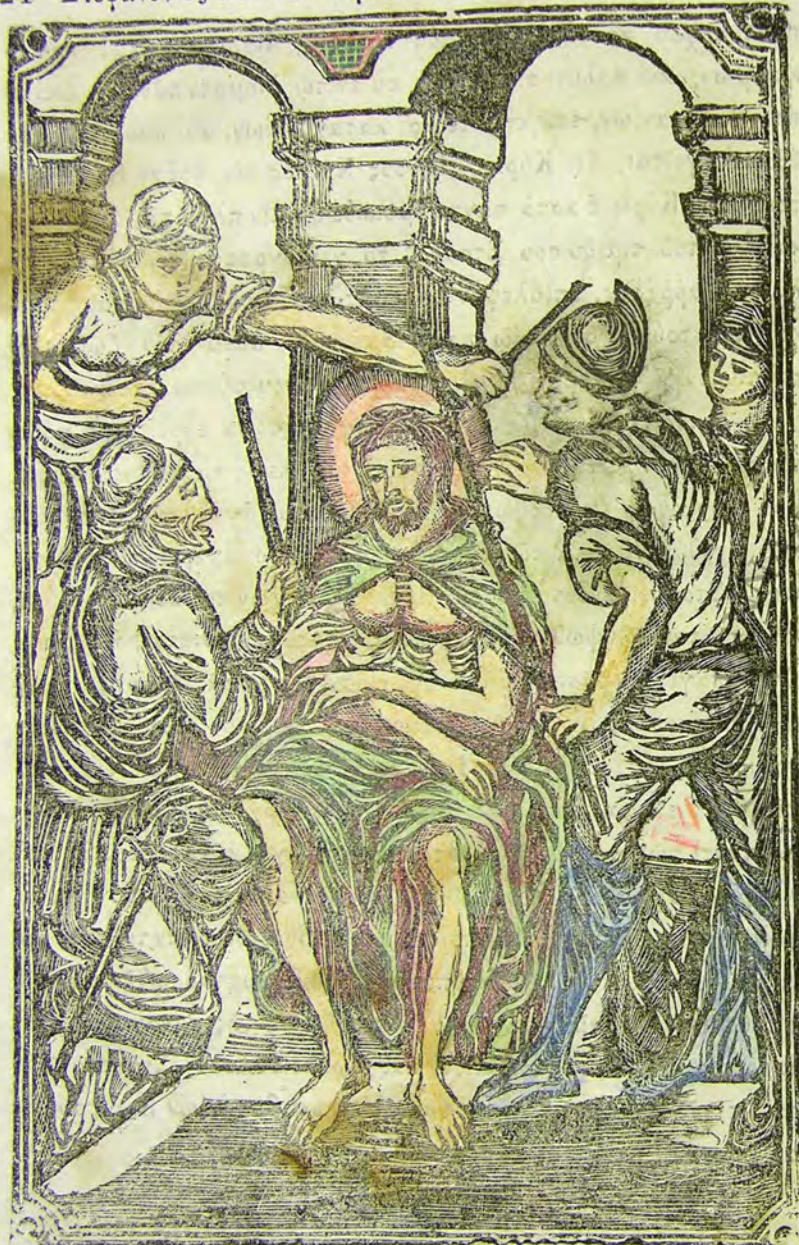
Υπὸ γῆν ἐκρύβη ὁ σὸς Σταυρὸς, ἥλιος καθάπερ, ἀλλ' ἀνέτειλε τηλαυγῶς, διὰ τῆς Ἀνάσσης ἐκ τοῦ σπηλαίου τούτου, ᾧ πίστει παρεστῶτες σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ μετὰ τὸ θυμᾶσαι τὸν Ἱερέα, ὁ Διάκονος τὰς συνήθεις αἰτήσεις· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, μονογενὲς Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ

προανάρχου καὶ συναϊδίου σου Πατρός, Βασιλεῦ ἄγιε, πανοκτίρμων, καὶ πολυεύσπλαγχνε, οὗ ἐν τῷ ὀνόματι πᾶν γόνυ κάμπτει ἐπουρανίων, ἐπιγείων τε καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογεῖται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· Σὺ Κύριε ὁ κατὰ πάντα ὁμοιωθεὶς ἡμῖν πλην τῆς ἁμαρτίας, καὶ διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ προσκυνητῷ τούτῳ σπηλαίῳ παρισταμένους, ὅπου τὸν ζωοποιόν καὶ τίμιόν σε Σταυρόν, οἱ μὲν σταυρωταί σου φθόνῳ κατέκρυψαν, ἡ δὲ βασιλὶς θεία Ἑλένη πόθῳ ἀναζητήσασα εὔρε, καὶ φόβῳ προσεκύνησεν· ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἴλεως ἡμῖν γενεοῦ Κύριε. Τὸν βίον ἡμῶν ἐπανόρθωσον· τοὺς τρόπους ἀγαθῶν· τὰς πράξεις διεύθυνον· κατὰ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν διὰ τοῦ τιμίου σε Σταυροῦ ἐνδυνάμωσον· εἰ γὰρ ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου, σοῦ ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντος, ἔξω, ὡς εἶπας, ἐκβέβηται, ἀλλὰ τῶν αὐτοῦ παγίδων ῥῦσαι ἡμᾶς. Ἀξίωσον τῆς χαρᾶς ἐκείνης, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὔρε τὸν τίμιόν σου καὶ ζωοποιόν Σταυρόν. Δὸς Κύριε, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ὁμόνοιαν καὶ ἐνότητα· τοῖς βασιλεῦσι κράτος καὶ εἰρήνην, τοῖς ἄρχουσιν ὁμοφροσύνην· καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου βίον ἀτάραχον καὶ γαλήνιον· τοὺς δὲ τὸν ἐλαφρόν ζυγόν τοῦ Σταυροῦ σου ἀναλαβόντας, ἀξίωσον Κύριε ἀκολουθεῖν σοι ἐν ἀγαθῇ πολιτείᾳ καὶ βίου σεμνότητι· καὶ σοὶ μὲν τῇ ὁδῷ καὶ τῇ ἀληθείᾳ ὑποταγῆναι καὶ συσταυρωθῆναι, ταῖς δὲ τοῦ βίου ἡδοναῖς νεκρωθῆναι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σε Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σου Σταυροῦ· ἱκεσίαις τῶν ἐνδόξων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, Ἀμήν.

Ἀναβάντες δὲ ἐκεῖθεν, καὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὸ Παρεκκλήσιον τοῦ ἀκανθίνου στεφάνου, ψάλλομεν τὰ ἐμπροσθεν τροπάρια.

Καὶ πλεῖξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
Ματθ. Κεφ. κζ', 29. Μάρκ. ιε', 17. Ἰωάν. ιθ', 2.

Εἰς ἧχον πλ. β'. Τὴν τιμιωτέραν.

Φέρων ἐπονείδιστον Ἰησοῦ, μακροθύμως πάθος, τὴν κοκκίνην χλαῖναν Σωτὴρ, ἐκὼν ἐνεδύθης ὁ βασιλεὺς ἀγγέλων· δοξάζομεν τὴν ἄκραν σου συγκατάβασιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλαῖναν πορφύραν καὶ ἐξ ἀκανθῶν, στέφανον Σωτὴρ μου ἐνεδύσω ὡς βασιλεὺς, παιζόμενος Λόγε ὑπὸ τῶν παρανόμων, ὁ τῶν βασιλευόντων Βασιλεὺς ὑψιστος.

Δόξα Πατρί.

Ψευδῇ καταδέχεται Ἰησοῦς, πορφύραν καὶ χλαῖν, ἐμπτυσμοὺς καὶ κολαφισμοὺς, κάλαμον ὡς σκῆπτρον, ραπίσματα καὶ τ' ἄλλα, ὀνειδῆ ἐκὼν φέρει διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν.

Ω τῆς ἀνοχῆς σου υἱὲ Θεοῦ, καὶ μακροθυμίας, δι' ἣν πάθῃ Σὺ τὰ φοικτὰ, ὑπέσης Σωτὴρ μου! δι' ὧν τοὺς σέ ὑμνοῦντας, παθῶν τῆς ἀτιμίας πάντας ἀπάλλαξον.

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Διάκονος, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου· ὁ Ἰερεὺς, Εἰρήνη πᾶσι· καὶ εὐχὴς, Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα· ὁ Διάκονος· πρόσχωμεν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Ὁ λαὸς, Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε δόξα σοι.

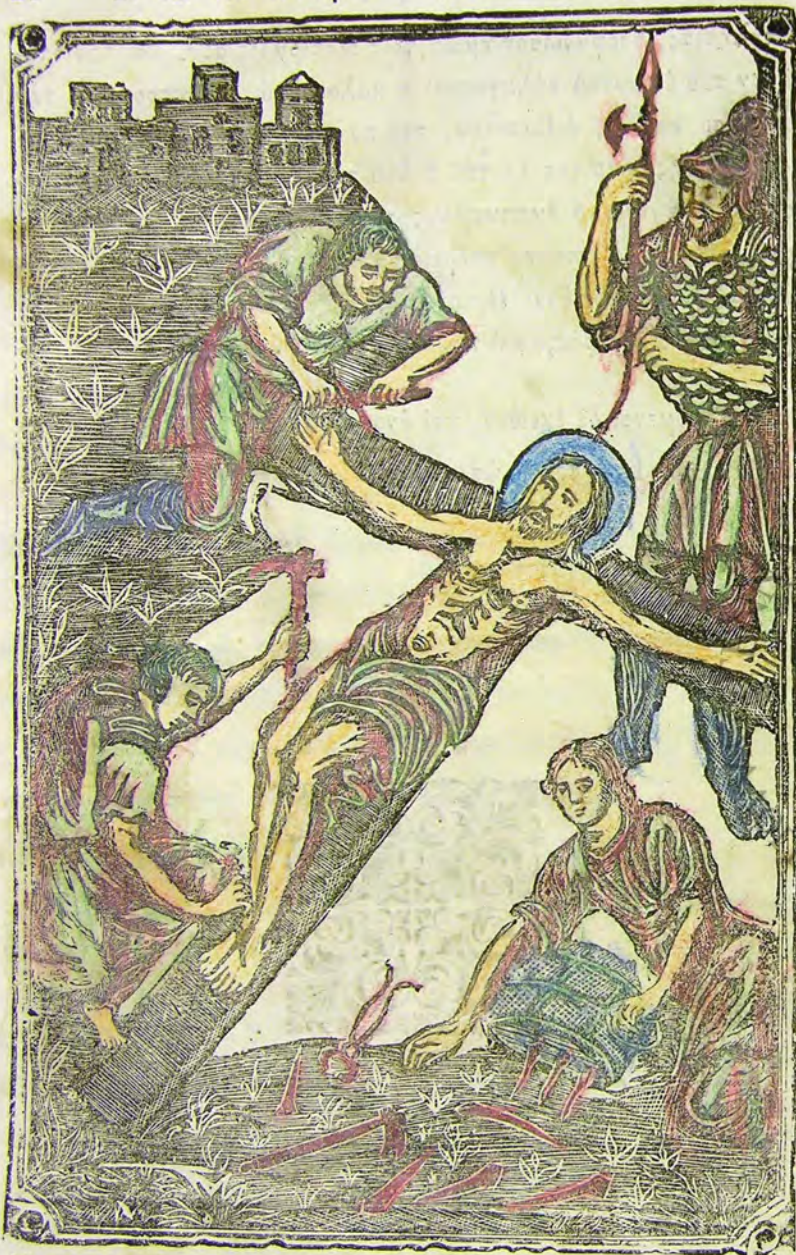
Ὁ Διάκονος τὰς συνήθεις αἰτήσεις. Εἵτα ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Φιλάνθρωπε, φιλάγαθε, πανάγιε, πολυεύσπλαγχνε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· τὸ ἡμῶν ἀντίλυτρον καὶ τὸ ἔλεος· ἡ ἡμῶν σωτηρία καὶ ἀνάπλασις· ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς παθητὰς πάθος καταδεξάμενος ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι, ρῦσαι ἡμᾶς τῶν τοῦ ἐχθροῦ ἐπηρειῶν, καὶ ἀπόσρεψον ἀφ' ἡμῶν τῆς ὀργῆς σου τὸν θυμόν· ὁ μακροθύμως ὑπὲρ ἡμῶν ἐμπαιγμοῦ φορέσας πορφύραν, ἐνδυσον ἡμᾶς στολὴν ἀφθαρσίας· ὁ στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπὶ τὴν παναγίαν σου κεφαλὴν καταδεξάμενος, ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς

Ἐκκλησίας, στεφάνωσον ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, καὶ τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον· ὁ κάλαμον ὡς σκῆπτρον ἐπὶ τὴν δεξιάν σου λαβὼν, ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ ἡμᾶς τῷ καλῶν τῆς σῆς χάριτος ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου τούτου ἀνάγαγε· ὁ ἐμπτυσμοὺς χλεῦν τε καὶ κολαφισμοὺς δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, πάσης ἐπηρείας καὶ χλεῦς τοῦ πονηροῦ ἀνωτέρους ἡμᾶς ἀνάδειξον· Πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ ὑπεραμώμου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, Ἀμήν.

Ἀπερχόμενοι δὲ ἐκεῖθεν, καὶ ἀναβαίνοντες εἰς τὸν Πανάγιον καὶ φρικτὸν Γολγοθᾶν, ψάλλομεν τὰ ἔμπροσθεν Τροπάρια.

Ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶς,
ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν. Ἰωαν. κεφ. ιθ', 17. Ματθ. κζ'. Μάρκ. ιε', 22. Λουκ. κγ.

Εἰς ἧγον πλ. δ'. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Ανάρχου Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ φῶς τὸ πρὸ
τῶν αἰώνων, καταυγασθῆναι τὸν νοῦν μου θερμῶς
ἐκ σοῦ ἐξαίτουμαι, ὅπως ἰσχύσω ὑμῆσαι, τὰ πάθη
καὶ τὸν Σταυρόν σου.

Βεβήλοις ὅπως ὑπάρξης, ἄγνωστος γνόφον Χρι-
σέ μου, ὑπὸ τοὺς πόδας σου ἔθου, καὶ σκότος ἀπο-
κρυφῇ σου· γνωστῶς δ' ἡμεῖς σὲ ἰδόντες, δοξάζομέν
σου τὰ πάθη.

Γυμνὸς Χριστέ ἐπὶ ξύλου, ἀνήρτησαι λυτρω-
τά μου, ὅπως ἐμὲ ἐπενδύσης, χιτῶνα τῆς ἀφθαρ-
σίας, ὃν ἀπεδύθην ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς
πάλαι.

Διψῶν Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων, τὴν σωτηρίαν
κατήλθες, ἐν κόσμῳ τῶν πατριῶν σου, μὴ ἐκστάς
κόλπων οὐδόλως, καὶ ὑποστάς ἐκὼν πάθη, παθὼν
ἐρρύσω τοὺς πάντας.

Ἐπὶ γῆς Σῶτερ κατήλθες, ἵνα με ἀναβιδάσης,
ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψώθης, ὅπως ἐμὲ ἀνυψώσης, καὶ
μέχρις ᾄδου κατέβης, ἵνα ἐμὲ ἀνελκύσης.

Ζωῶσαι θέλων οἰκτίρμον, τὴν πάλαι θανατω-
θεῖσαν, τῇ ὀφείας συμβουλία, παγγενῇ βρότειον
φύσιν, ἐπὶ Σταυροῦ θανατοῦσαι, καὶ ζωὴν ταύτην
δωρῆσαι.

Η σὴ θεότης Χριστέ μου ἀπαθὴς ὅλως ὑπάρ-
χει, εἰ καὶ Ἑβραῖοι τῷ φθόνῳ, κατέκρινάν σε θα-
νάτῳ, σταυρώσαντές σε ἀφρόνως, ἐν τούτῳ Σῶτερ
τῷ τόπῳ.

Θεοῦ Υἱέ, Θεέ Λόγε, ἡ κτίσις σέ καθορῶσα,
ἐπὶ Σταυροῦ ἠπλωμένον, καὶ πάσχοντα ὑπὲρ δού-
λων, τῷ φόβῳ διεκλονεῖτο, συμπάσχουσα σοὶ τῷ
κτίστῃ.

Ινα ἡμᾶς πλανηθέντας, ἀναζητήσης οἰκτίρμον,
σαυτὸν ἐκένωσας δούλου, μορφὴν λαβὼν ἐκουσίως,
εὐρὼν δὲ ἡρας ἐπ' ὤμων, προσαγαγὼν τῷ Πα-
τρί σου.

Κόσμον ὃ κτίσας καὶ τοῦτον, ὑπερκοσμίως
κοσμήσας, ἄκοσμος νῦν ἐπὶ ξύλου, οὐ κάλλος ἔ-
χων οὐκ εἶδος, ἀνήρτησαι ζωοδότα, ὅπως τὸν κό-
σμον λυτρώσης.

Λόγχῃ τὴν θείαν πλευράν σου, ἐκέντησαν Ἰου-
δαῖοι, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθεν, αἷμα καὶ ὕδωρ
Σωτῆρ μου, δύο κρουνοὶ ἀφθαρσίας, τοῖς σέ πιστῶς
ἀνυμνοῦσι.

Μέσον ναοῦ διεσχίσθη, τὸ καταπέτασμα Σῶτερ,
ἐρράγησαν δὲ αἱ πέτραι, καὶ ἥλιος ἐσκοτίσθη, πᾶ-
σα δὲ γῆ ἐσαλεύθη, σοῦ ὑψωθέντος ἐν ξύλῳ.

Νεκρὸς Χριστέ ἐπὶ ξύλου, ὁρᾶσαι νῦν λυτρω-
τά μου, θελήματι σῶ ἰδίῳ, ὃ ὢν ἀθάνατος φύσει,
ἵνα ἡμᾶς νεκρωθέντας, ζωώσας ἀθανατίσης.

Ξύλῳ Σταυροῦ προσηλώθης, μακρόθυμε Ἰησοῦ
μου, ἵνα τὴν πάλαι τοῦ ξύλου, γεῦσιν πικρὰν λύ-
σης λόγε, δοξάζομέν σου τὰ πάθη, σὺν τῷ Σταυρῷ
τῷ τιμίῳ.

Οἱ πάλαι ἐξ ἀκροτόμου, μέλι θηλάσαντες πέ-
τρας, πόμα πικρόν σοι προσῆξαν, μακρόθυμε Θεοῦ
λόγε, δόξα τῷ πάθει σου Σῶτερ, καὶ τῇ ἀγίᾳ σταυ-
ρώσει.

Προφητοκτόνων οἱ παῖδες, φθόνῳ βαλλόμενοι
Σῶτερ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν σε, ἀνήρτησαν ὡς κα-

κοῦργον· δοξολογοῦμεν τὰ πάθη, σοῦ πανοικτίρμον ἐν πόθῳ.

Ρῆσεις οὐδόλως συνῆκαν, τῶν Προφητῶν Ἰουδαῖοι, ἀλλ' ἐπὶ ξύλου σε Σῶτερ, ἀνήρτησαν παρὰ νόμῳ· δοξάζομέν σου τὰ πάθη, καὶ τὸν Σταυρὸν προσκυνοῦμεν.

Σὲ τὸν ἐν ὕδασι Λόγε, κρεμάσαντα τὴν γῆν πᾶσαν, οἱ φονευταὶ τῶν δικαίων, κρεμάσαντες ἐν τῷ ξύλῳ, μηκτυρισμούς σοι προσῆγον, αὐτῶν τὰς χάρας κινουῦντες.

Τὴν ἀδικον σταύρωσίν σου, ἡ γῆ μὴ φέρουσα βλέπειν, τοὺς σταυρωτάς σου οἰκτίρμον, καταπιεῖν ἐβουλήθη, ἀλλὰ τὸ σὸν ἐπιγνοῦσα, μακρόθυμον συνεστάλη.

Υφώθης Σῶτερ ἐν ξύλῳ, ἐν μέσῳ δύο κακούργων, ὃν ὁ μὲν εἰς βλασφημιῶνσε, δικαίως καὶ κατεκρίθη, ὁ δ' ἄλλος ὁμολογῶν σοι τὸ μνήσθητί μου, ἐσώθη.

Φόβῳ ἡ σύμπασα κτίσις, καὶ τρόμῳ διεδονεῖτο, ὁρῶσά σε ἐπὶ ξύλου, ἄπνουν νεκρὸν ἠπλωμένον, καὶ πάσχοντα ὑπὲρ δούλων, τὸν ἀπαθῆ κατὰ φύσιν.

Χολὴν καὶ ἔξος ἐγεύσω, μακρόθυμε τοῦ ποτίσαι, ἡμᾶς τῆς ἀθανασίας, τὸν γλυκασμὸν καὶ τὸ νᾶμα· δόξα τῷ πάθει σου Σῶτερ, καὶ τῇ ἀγίᾳ σταυρώσει.

Ψυχὴν τὴν σὴν ἤλθες Σῶτερ, ἐκὼν ἀντιπυτρὸν δοῦναι, ἐθελοντὶ ὅθεν θνήσκεις, ὁ ὢν ἀθάνατος φύσει, ἡμᾶς ἀπαθανατίζων, τῷ σῷ θανάτῳ οἰκτίρμον.

Δόξα.

ὦ ἀνοχῆς ἀνεκφράστου! ὦ ἄκρας φιλάνθρωπίας! ὁ πάλαι Σῶτερ χερσί σου, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσας, πῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐκὼν πάσχων, μακροθυμεῖς καὶ ἀνέχῃ;

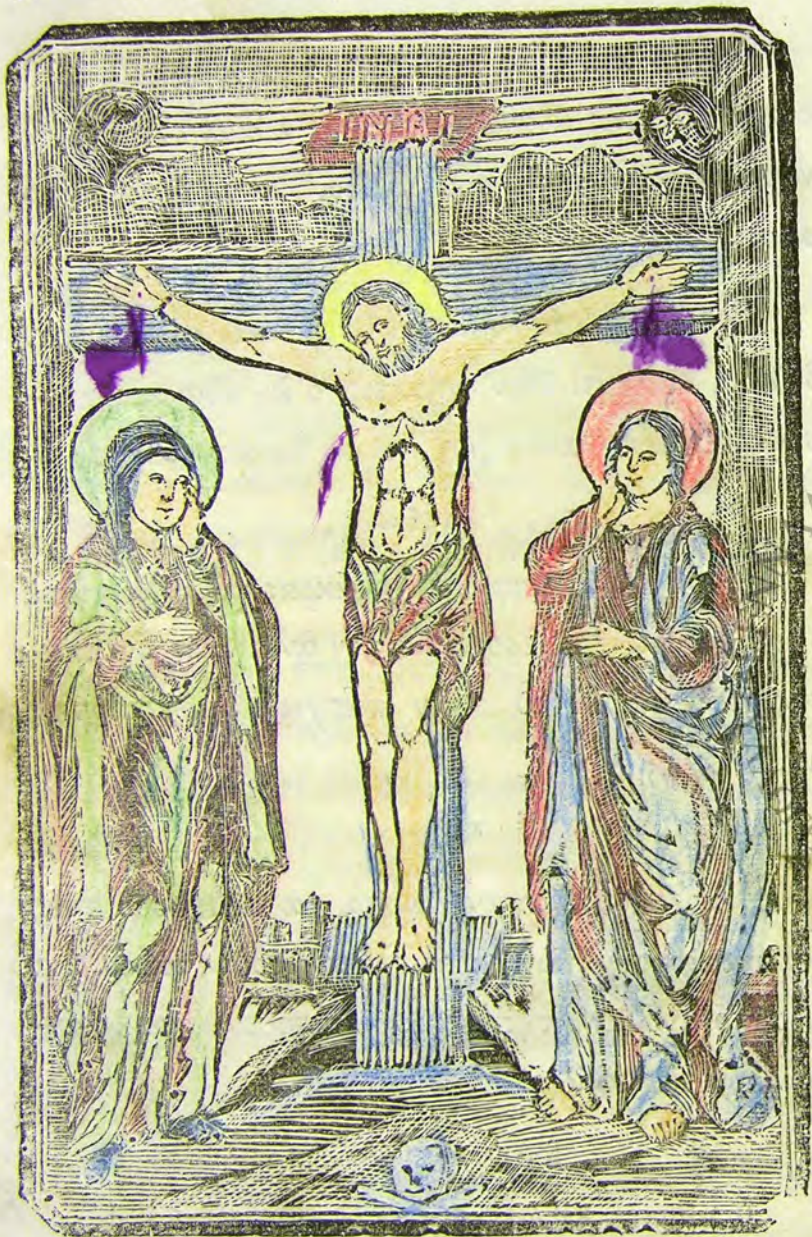
Καὶ νῦν.

ὦ πολυεύσπλαγχνε Σῶτερ, τὰ πάθει σου τοὺς τιμῶντας, σὺν τῷ δικαίῳ ληστῇ σου, τάξον καὶ σῶσον οἰκτίρμον, τῆς θεοτόκου πρεσβείαις, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Καὶ θυμᾶ ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Διάκονος, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς· ὁ Ἱερεὺς,

Εἰρήνη πᾶσι καὶ εὐθὺς τὸ
ἵς, ὡς καὶ καὶ ἵς καὶ ἵς καὶ ἵς

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ κτλ. Ἰωαν. κεφ. ιθ', 34.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα·
ὁ ἱεροδιάκονος, Πρόσχωμεν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος Κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον, καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Προφήτου. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην. Οὗτος ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων· οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ κατέβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον. Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ρυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὀνειδίζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων, Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί· τοιούτῃ

Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶ-
των, ἀκούσαντες ἔλεγον, ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως
δραμὼν εἰς ἓξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους,
καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον, ἄφες
ἰδῶμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας σῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κράζας
φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσει-
σθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ
πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες
ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν
πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενό-
μενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Ὁ λαός.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε.

Ὁ Διάκονος τὰς συνήθεις αἰτήσεις, ὡς προδεδήλωται.

Ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὸ, Εἰρήνη πᾶσι, τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Ἀέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος μα-
κρόθυμος καὶ φιλόανθρωπος, ἄξιόν καὶ δίκαιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς
σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, καὶ σοῦ προσκυνεῖν
τὴν ἄκραν φιланθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα· Σὺ γὰρ δι' οἶκτον ἀνεκ-
διήγητον, ὅλον τὸ ἡμέτερον προσλαβόμενος φύραμα ἐκ τῶν
ἁγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου σου μητρὸς,
ἐν αὐτῷ τῷ προσλήμματι τὰ ἐπονείδιστα καὶ φρικτὰ πάθη ὑπέ-
μεινας πάντα, καὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσι τὴν ἐν τῷ φρικτῷ καὶ ἁγίῳ
τούτῳ τόπῳ σωτήριον σταύρωσιν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, ἀ-

παθανατίζων ἡμᾶς τοὺς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ. Καὶ νῦν ἀθά-
νατε Χριστέ βασιλεῦ, τῷ πλήθει τῶν σῶν κατακαμπτόμενος οἰ-
κτιρμῶν, ἐπίδε ἐφ' ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ καθάρισας
ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, σὺν τῷ εὐ-
γνώμονι ληστῇ τῷ, Μνήσθητί μου, ὡς ἐκεῖνος βοῶντάς σοι, τῆς
ἐπερανίου σου βασιλείας ἀξιώσον. Μνήσθητι Κύριε ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
προσκυνητῶν, ἐπιτρόπων τε καὶ συνδρομητῶν τῶν παναγίων
τούτων προσκυνημάτων, ἐν οἷς οἱ ἄχραντοι πόδες σου ἔστησαν·
καὶ καταξιώσον αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς μέχρι τελευταίας ἡμῶν ἀνα-
πνοῆς μετέχειν ἀκατακρίτως τῶν ἁγιασμάτων σου· πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ τιμίου σε
καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἱκεσίαις τοῦ ἡγαπημένου σου μαθητοῦ
Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῷ προσκυνεῖν τὸν λαὸν ἐπὶ τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ, ψάλλο-
μεν τὰ παρόντα Τροπάρια ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Εἰς ἤχον α'.

Δεῦτε πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔ-
στησαν ἄχραντοι πόδες, καὶ ἐν ξύλῳ θείῳ ζωοποιοῖ
παλάμαι ἐξετάθησαν, εἰς πάντων βροτῶν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν· ὃν περ καὶ κυκλοῦντες ἀναμείψωμεν
εὐλογεῖτω πᾶσα ἡ κτίσις τὸν ζαυρωθέντα Κύριον,
καὶ ὑπερυφούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερον. Εἰς ἤχον πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον·
ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν

οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμε-
νοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν·
πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

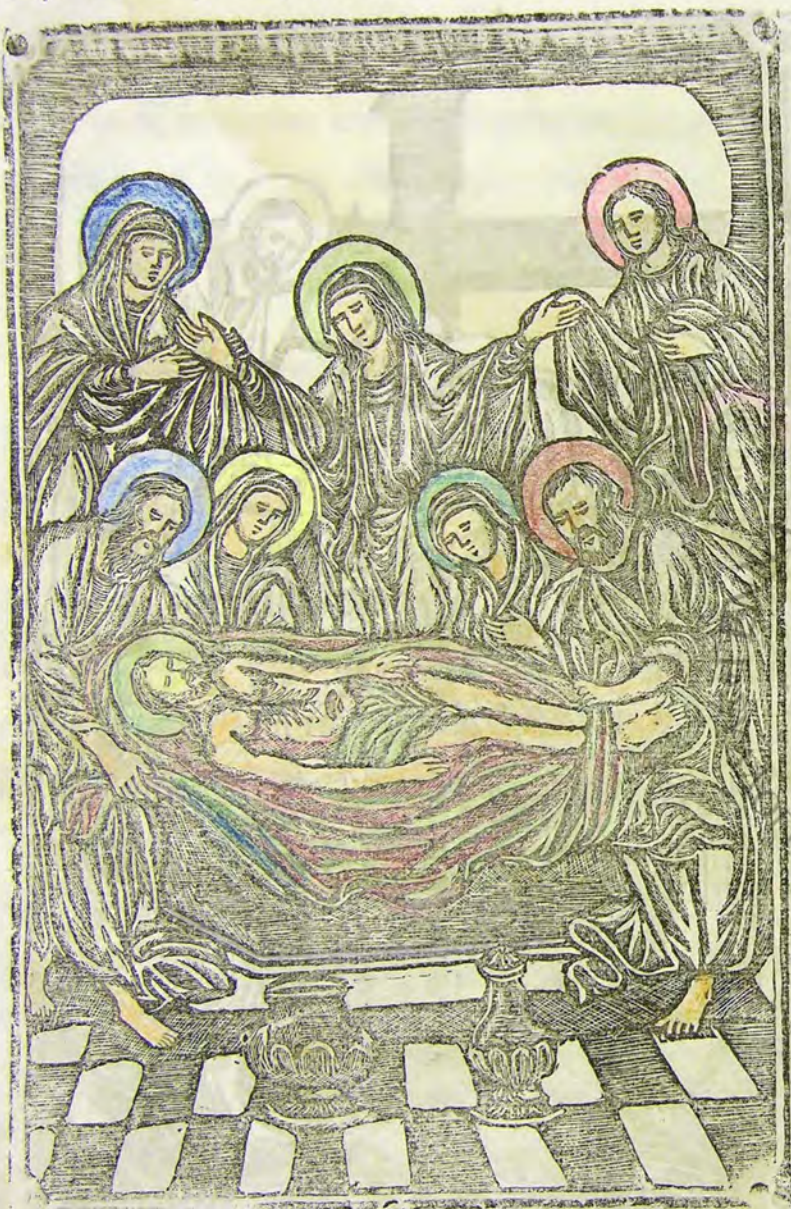
Ἦχος β'.

Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσω-
μεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως
χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μα-
καριότητα· οὗς πρὶν ὁ ἐχθρὸς δι' ἡδονῆς συλήσας,
ἐξορίζους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ ξύλον προσ-
κυνήσωμεν· δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν
ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμῇσωμεν.
Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ· ἡ τελεία λύ-
τρωσις· ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι βασιλεῖς ἡμῶν καυ-
χῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει Ἰσραηλίτην λαὸν κρα-
ταιῶς ὑποτάττοντες· σὲ νῦν μετὰ φόβου χριστιανοὶ
ἀσπαζόμεθα· καὶ τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δο-
ξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς,
τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Καταβάντες δὲ ἀπὸ τοῦ ἁγίου Γολγοθᾶ, καὶ ἀπερχόμενοι εἰς
τὴν ἀγρίαν Ἀποκαθήλωσιν, ψάλλομεν τὰ ἔμπροσθεν Τροπάρια.

— « Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτόν, Μαρκ. Κεφ. ιε', 46.
Λουκ. κγ', 53. Ἰωαν. ιθ', 40.

Ἐλάβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων. Ἰωαν. Κεφ. ιθ', 40. Λουκ. κγ', 53. Μαρκ. ιε', 46. Ματθ. κζ', 59.

Εἰς ἧχον γ'. πρὸς τὸ, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κατ' ἀλφάβητον.

Ἡ Θεοτόκος.

Α κατάληπτόν ἐσι, καὶ ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς,
τὸ μυστήριον Υἱέ, τῆς ἀρρήτου σου ταφῆς.

Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

Βουληθεὶς ὡ πλαστουργέ, ἵνα σώσης τὴν ζωὴν,
ἐκὼν θνήσκεις Ἰησοῦ, ἡ ἀθάνατος ζωή.

Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, ἁμαρτία νεκρωθέν,
ὥφθη ζωοδότα νῦν, σὺ θανάτῳ ζωωθέν.

Μαρία ἡ Θεοτόκος.

Δεῦρο δὴ μοι πᾶσα γῆ, συνθρηνήσατε πικρῶς,
ὁ ζωῆς ὢν χορηγός, καθορᾶται ὡς νεκρός.

Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

Εν κρυπτῷ σου μαθητῆς, ὢν πρὶν Ἰωσήφ σα-
φῶς, πεφανέρωται ἰδὼν, τὸ κρυβὲν ἡλίου φῶς.

Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ.

Ζωοδότα Ἰησοῦ, τῆς ζωῆς ὁ γλυκασμός, πῶς
τὰς κόρας ἔμυσας, ὁ ἀνθρώπων φωτισμός;

Σαλώμη.

Η ζωὴ πάντων ζωὴν, τὴν ἐξώσασαν ζωῆς, ἅ-
παν γένος τῶν βροτῶν, τῷ θανάτῳ σου ζωοῖς.

Αἱ Μυροφόροι πᾶσαι.

Θεοδέχε Ἰωσήφ, ἡ ἀκρότης τῶν πιστῶν, δὸς ἡμῖν τὸν Ἰησοῦν, περιπτύξασθαι Χριστόν.

Ἰωάννης ὁ ἐπιστήθιος.

Ιδε φίλον μαθητὴν, καὶ μητέρα Ἰησοῦ, ἔτι λόγον δὸς ἡμῖν, ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σοῦ.

Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος.

Κόσμου κόσμος ὦν Χριστὲ, ὥφθης ἄκοσμος νεκρὸς, κόσμον πλησον οὖν χαρᾶς, ἀναστὰς θεοπρεπῶς.

Ἡ Θεοτόκος.

Λογχονύκτου σου πλευρᾶς, ὦ γλυκύτατε Υἱέ, ἀποστάξεις τὴν ζωὴν, Θεοῦ Λόγε καὶ Θεέ.

Νικόδημος.

Μῦρον ὦν ὡς ἀληθῶς, ὁσμῆς μύρων τῶν ἐκ σοῦ, μῦρά σοι προσφέροντα, μύρισόν με Ἰησοῦ.

Ἰωσήφ.

Νῦν κυκλοῦσι στρατιαί, νοεραὶ πᾶσαι φρικτῶς, πῶς τολμήσω οὖν ἐγὼ, σοῦ προσφαῦσαι ὁ οἰκτρὸς;

Ἡ Θεοτόκος.

Ξενωθέντα τὸν Ἀδάμ, ξενωθείς ὁ πλασουργὸς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν, ὁ Υἱός μου καὶ Θεός.

Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

Ο ταμίας τῆς ζωῆς, καὶ θανάτου νεκρωτῆς, πῶς ὁρᾶσαι νῦν νεκρὸς, ὑπτιος ὁ λυτρωτῆς!

Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ.

Ποῦ σου ἔδου Ἰησοῦ, νῦν τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; πέρας ἔλαβον ἐν σοὶ, πᾶσαι ῥήσεις τῆς Γραφῆς.

Σαλώμη.

Ρεῖθρα βλύζεις Ἰησοῦ, ἐκ τῆς θείας σου πλευρᾶς, ἀποπλύνοντα βροτῶν, ἁμαρτίας τὰς πικράς.

Αἱ Μυροφόροι πᾶσαι.

Σε ὃν ἥλιος Σταυρῷ, πρὶν ἐκρύβῃ θεωρῶν, πῶς ἡλίου ποιητὰ, τάφος κρύψει ὡς νεκρόν;

Ἰωσήφ.

Τὸν ἀναβαλλόμενον, ὡς ἱμάτιον τὸ φῶς, πῶς σινδόσιν Ἰησοῦ, σὲ κηδεύσω σαρκικῶς;

Νικόδημος.

Υδωρ ἐκ τῆς σῆς πλευρᾶς, κρεῖττον ἔδλυσεν ὁσμῆς, ἥς μυρίζω σε Χριστὲ, σμυρναλόης τῆς ἐμῆς.

Ἡ Θεοτόκος.

Φάτνη ἶδον σε Σωτὴρ, πρὶν σπαργάνοις ἐλικτὸν, καὶ σινδόσι βλέπω νῦν, οἶμοι σχῆμα τί φρικτόν!

Αἱ Μυροφόροι πᾶσαι.

Χῶρον γῆς καὶ οὐρανοῦ, τὸν κατέχοντα δρακί,
νῦν κηδεύει Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος σαρκί.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχασώστα μου Υἱέ, περιφρούρει τὴν πληθύν,
τῶν ὑμνούντων εὐλαβῶς, σὴν ἐκούσιον ταφὴν.

Οἱ Εὐσεβεῖς.

Θεάνθρωπε Χριστέ, διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀνυ-
μνούντας σὴν ταφὴν, καὶ προσφέροντας ἰδῆς.

Καὶ μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἱερέα, ὁ Διάκονος, Καὶ ὑπὲρ τοῦ
καταξιωθῆναι· ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι· καὶ εὐθύς· Ἐκ τοῦ κατὰ
Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ Ἱεροδιάκονος
Πρόσχωμεν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ
ἀπὸ Ἀριμαθαίας (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων), ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς
τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὥστε λίτρας
ἐκατόν. Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ
ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰου-
δαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κη-
πος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐ-

τέθη· ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων (ὅτι ἐγγὺς ἦν
τὸ μνημεῖον) ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ λαός.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε.

Εἴτα ὁ Διάκονος τὰς προδεδηλωθείσας συνήθεις αἰτήσεις. Ὁ
Ἱερεὺς, τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Θεάνθρωπε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ γλυκύτατον καὶ σωτή-
ριον ὄνομα· Υἱέ καὶ Λόγε τοῦ Πατρὸς προαιώνιε καὶ ἀθάνατε,
ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι, ὁ ὑπακούσας τῷ ἰδίῳ Πατρὶ μέχρι θανά-
του, θανάτου δὲ Σταυροῦ, ὁ μόνος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Σοὶ
παρατιθέμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τὰ σώματα. Σοὶ παρατιθέ-
μεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα· Σὺ Κύριε ὁ δι' ἡμᾶς
νεκρωθεὶς σαρκί, τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν νέκρωσον. Σὺ ὁ ἐν
τῷ ἁγίῳ τούτῳ τόπῳ ὑπὸ Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμου ἀρωματισθεὶς
ταῖς ὁσμαῖς τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ σου Πνεύματος, χαρίτωσον,
ἡμῶν τὰς ψυχὰς, καὶ σὴν εὐωδίαν ἀνάδειξον. Σὺ ὁ σινδόνη κα-
θαρὰ εἰλιθεὶς, τῇ σινδόνη τοῦ θεοῦ φόβου σου τὰς καρδίας ἡ-
μῶν περιστείλον. Καὶ ὡς προσεδέξω τὴν σμυρναλόην τοῦ Νικο-
δήμου, καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν προσφερομένους σοὶ ὕμνους εὐμενῶς
πρόσδεξαι. Πρόσδεξαι Κύριε καὶ τοὺς μετὰ πόθου καὶ πίστεως
ἐνδημήσαντας εἰς προσκύνησιν τῶν παναγίων τούτων τόπων, καὶ
θείων προσκυνημάτων, εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους Χριστιανούς· καὶ
τούτοις πλέουσι σύμπλευσον· ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· καὶ ἐν
νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ τε ἀβλαβεῖς καὶ ἀκινδύνους διατήρησον· καὶ ὡς
τῆς ἐπιγείου Ἱερουσαλὴμ κατηξίωσας, οὕτω καὶ τῆς ἐπουρανίᾳς
Ἱερουσαλὴμ καταξίωσον. Ἡμᾶς δὲ τοὺς περιπολοῦντας ἐν τοῖς
θείοις τούτοις ναοῖς καὶ ἀγαπητοῖς σου σκηνώμασι, ναοὺς καὶ
σκηνώματα τοῦ παναγίου σε Πνεύματος ἀποκατάστησον. Πρεσβεΐ-

αἰς τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Ἰω-
σὴφ καὶ Νικοδήμου, τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, καὶ πάν-
των σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Ἀπερχόμενοι δὲ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ πανάγιον καὶ ζωοδόχον
Μνήμα, καὶ περικυκλοῦντες αὐτὸ τρίς, ψάλλομεν τὰ κάτωθεν
Τροπάρια.

Εἰς ἧχον δ'. πρὸς τὸ, Ἦθελον δάκρυσιν.

Αδὰμ. τὸν πάλαι θανατωθέντα, παραβάσει
Δέσποτα τὸν προπάτορα, ζωῷς ἀθάνατε σὼ θανά-
τω, θανατώσας θάνατον παντοδύναμε· καὶ με Σωτὴρ
νεκρωθέντα, ζωώσας ἀνάστησόν με· Δόξα Κύριε τῇ
ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βάθει κριμάτων σου τῶν ἀρρήτων, ἐκουσίως
Λόγε θάνατον ἤνεγκας, ἵνα ζωώσης με νεκρωθέντα,
διὰ τὴν παράβασιν τοῦ προπάτορος, νέος Ἀδὰμ
χρηματίσας, νεούργησόν με σοὶ κράζειν· Δόξα Κύ-
ριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γένους βροτείου τὴν σωτηρίαν, ὅπως ἀπεργάσῃ

ὦ πολυεύσπλαγχνε, βροτὸς ἐγένου ἐν ἀληθείᾳ,
πάθη φέρων Σῶτερ τὰ ἐπονείδιστα· ἐκὼν θανὼν τε
παρέχεις, ζωὴν τοῖς σοὶ μελωδοῦσι. Δόξα Κύριε
τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δάκρυα ἔρραινον Ζωοδότα, Ἰωσήφ εὐσχήμων
καὶ ὁ Νικόδημος, φέροντες Κύριε ἐπὶ ὤμων, ὡς
νεκρὸν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον· ὁ ἄδην Σῶτερ
νεκρώσας, καὶ τὰ ἐμὰ νέκρωσον· πάθη. Δόξα Κύ-
ριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εδυσ ἐν τάφῳ ὃν ἀπ' αἰῶνος, ὁ νοητὸς ἥλιος
σὺ προώρισας, πλάσας τῶν ὄλων καὶ ἀπειργάσω,
τοῦτον φωτοφόρον ὡς παντοδύναμος· ὃν προσκυ-
νοῦντες ἐκ πόθου, σοὶ κράζομεν ζωοδότα. Δόξα
Κύριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ζόφος καὶ γνόφος, ἀχλὺς καὶ σκότος, τῶν
Ἑβραίων κόρας δεινῶς ἡμαύρωσεν· ὅθεν οὐκ ἔ-
γνωσαν τί ποιοῦσι, τὴν ζωὴν τῷ ξύλῳ σε προσ-
ηλώσαντες, καὶ τῇ ταφῇ παραδόντες, συκοφαν-

τοῦσιν ὡς πλάνον. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦλθες εὐσπλαγχνῶ Χριστὲ ῥοπῇ σου, δι' ἡμᾶς εὐσπλαγχνε καθ' ἡμᾶς γεγονώς. Σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, τεθείς ἐν τάφῳ ἢ τῶν ἀπάντων ζωῇ. ὃν φωτοφόρον εἰργάσω, καὶ ὄλβιον ἀνεδείξω. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θέλων ὑπέστης θάνατον Σῶτερ, καὶ εἰς ἄδου δέσποτα καταβέβηκας, καινῷ δὲ μνήματι τὸ σὸν σῶμα, Ἰωσήφ ἀπέθετο καὶ Νικόδημος. κἄμοῦ δεινὰ οὖν ἀπόθες, βουλευμάτα ὅπως κράζω. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἰαμα γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεῦσαν αἷμα Σωτῆρ. ζωὴ καὶ ἔγερσις τοῖς θανοῦσιν, ὁ σὸς Σῶτερ θάνατος ἀναδέδεικται. ὅθεν κυκλοῦντες σὸν τάφον, κραυγάζομέν σοι ἐν πίστει. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καινῷ μνημείῳ ὁ Ἰωσήφ σε, σὺν τῷ Νικοδήμῳ φόβῳ κατέθετο. ἵνα τὴν πάλαι διαφθαρεῖσαν, βροτεῖαν φύσιν καινοποιήσης Σωτῆρ. οἱ διὰ σοῦ θεωθέντες, σοὶ μέλομεν κατὰ χρέος. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λίθος καλύπτει ζωῆς τὴν πέτραν, καὶ ὁ τάφος κρύπτει σε τὸν ἀχώρητον, σφραγίς ἐπικείται σὺ μνημείῳ, καὶ φυλάττει κλεῖθρα τὸν ἀπερίγραφτον, τάφον τηρεῖ κουστωδία, ἀλλ' ἡμεῖς πόθῳ βοῶμεν. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μύρα προσέφερον μυροφόροι, ὡς νεκρὸν μυρίσαι σε τὸν ἀθάνατον. φωνῆς δὲ ἤκουον τοῦ ἀγγέλου, ἀναστάντα τάφου αὐταῖς κηρύττοντος. μετέβαλον οὖν τὸν θρῆνον, καὶ χαρμοσύνως ἐβόων. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νέκρωσιν ἄδης ὑπέστη Σῶτερ, ἐκουσίως νέκρωσιν ὑποστάντος σου. κτείνεις τὸν δράκοντα τὸν ἀρχαῖον, τὸν τὴν Εὐὰν πάλαι ἐξαπατήσαντα. Ἀ-

δάμ. χορεύει σὺν ταύτῃ, ῥυσθεῖς τῶν ἄδου ταμείων.
Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ξένην μορφήν τὴν τοῦ ἀρχαγγέλου, κουστω-
δία βλέψασα ἢ τηροῦσά σε· ξένως ἀσράπτουσιν λευ-
κοφόρον, καὶ τὸν μέγαν λίθον ἀπὸ τοῦ μνήματος,
φρικτῶ σεισμῷ κυλισθέντα, σεισθεῖσα ἀπενεκρώθη.
Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ολβιον ἔδειξας ζωοδότα, τὸν σὸν τάφον ἅμα
καὶ φωτοπάροχον· σὺ γὰρ ἐτέθης σαρκὶ ἐν τούτῳ, ἢ
ζωὴ τῶν πάντων καὶ φῶς τὸ ἄδυτον· ὃ παρεστῶτες
κυκλοῦμεν, καὶ σοὶ βοῶμεν ἐκ πόθου. Δόξα Κύριε
τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πρωτὶ δραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τῆς μιᾶς σαβ-
βάτων μῦρα βαστάζουσαι· Σοῦ ὃ ἀκένωτον Σῶτερ
μῦρον, ἐκμυρίσαι σῶμα πόθῳ σπουδάζουσαι· ἀλλ'
ὤφθη ἄγγελος ταύταις, ἠγέρθη Κύριος λέγων. Δό-
ξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ράβδον δυνάμειος καὶ ἰσχύος, ἀναστὰς ἐκ τά-
φου δώρησον Κύριε, τοῖς σοῖς ἱκέταις καὶ ἐκλεκτοῖς

σου, καὶ τὴν εἰρήνην Σῶτερ πρυτάνευσον, ἵνα ἐν πί-
στει σωθέντες, βοῶμέν σοι γηθοσύνης. Δόξα Κύριε
τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὸν τάφον Σῶτερ ἀνεωγμένον, μαθηταὶ ἰδόν-
τες καὶ τὰ ὀνόμια, τότε σουδάριον χωρὶς τούτων,
ἐντετυλιγμένον εἰς τόπον κείμενον, ἐπείσθησαν ὡς
ἀνέστης, καὶ πόθῳ σοὶ ἀνεβῶν. Δόξα Κύριε τῇ τα-
φῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τάφου σε Σῶτερ ἐξαναστάντα, μαθηταὶ ἰδόντες
χαρὰς ἐπλήσθησαν· οὐς ἐξαπέστειλας εἰς τὰ ἔθνη,
τοῦ κηρύξαι. Λόγε τὴν σὴν ἀνάστασιν· ὑφ' ὧν ἡμεῖς
φωτισθέντες, σοὶ ψάλλομεν γηθοσύνης. Δόξα Κύ-
ριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Υμνοῦμεν Σῶτερ τὴν ἐγερσίν σου, προσκυνοῦ-
μεν τάφον τὸν ζωηφόρον σου· ἐν ἐδωρήσῳ ἡμῖν
οἰκτίρμον, ἀρράβωνα ὄντως τῆς βασιλείας σου·
ὃ παρεστῶτες ἐν φόβῳ, σοὶ μέλλομεν ἐκβοῶντες.
Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φαιδρὸς ὡς ἥλιος ἀνεδείχθη, ὁ σὸς τάφος Κύ-
ριε.

ριε σὲ δεξάμενος, δόξης τὸν ἥλιον ὑποδύντα, καὶ ἐν τούτῳ Σῶτερ τριημερεύσαντα· ὃς θαυμαστῶς καταυγάζει, τοὺς σοὶ πιστῶς μελωδοῦντας. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα σοι· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χάριν ἀένναον χριστοφόροι, βρύουσιν ἐκ τάφου τοῦ θεοδέγμονος· Χριστοῦ ἐγέρσει τῇ ζωηφόρῳ, δεῦτε ἀρυσώμεθα καὶ βοήσωμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, σῶσον ἡμᾶς σοὶ βοῶντας. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Ψάλλοντας δέξαι ἡμᾶς οἰκτίρμον, καὶ δοξολογῶντας περὶ τὸν τάφον σου· λύσιν τε δίδου ἀμπλακημάτων, πᾶσι τοῖς προστρέχουσι μετὰ πίστεως, τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, καὶ μετὰ φόβου βοῶσι. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν.

Ω πολυεύσπλαγχνε καὶ οἰκτίρμον, τῇ χάριτι τάφου τοῦ ζωηφόρου σου, ψυχῆς καὶ σώματος ῥῶσιν δίδου, τοῖς προσκυνηταῖς σου καὶ τὴν εἰρήνην σου· τῆς σῆς Μητρὸς ἱκεσίαις, μεθ' ἧς σοὶ πόθῳ βοῶμεν. Δόξα Κύριε τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοῦσθαι ἡμᾶς· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ὁ πλάνος ἐκεῖνος εἶπεν, ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον, ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἐστὶ ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε κουστωδίαν, ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας. Ὁπότε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέγας· Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσπερ χιτὼν, ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὥσπερ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐς αὐρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε· Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν· καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνη-

μείου, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἑδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τὰς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ τινὲς τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα· καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, συμβουλίον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλεψαν αὐτὸν, ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνου, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν. Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφθίμισθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ δὲ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδασκαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετ' ἡμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς, Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. Εἶτα ὁ Διάκονος τὰς σὺν-
νήθεις αἰτήσεις, ὡς προδεδήλωται.

Ὁ δὲ Ἰερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην ἐκφώνως.

Δέσποτα φιλόθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ὃ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκουσίως παθὼν, καὶ ἐν τῷ παναγίῳ τούτῳ Μνήματι ὑπὸ Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμου σαρκὶ τεθείς ὡς νεκρὸς, νέκρωσον τὰ ψυχοφθόρα πάθη τῆς σαρκὸς ἡμῶν, καὶ θάψον διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ διαβούλια. Ὁ τῇ τριήμερῳ σου καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Ἀδὰμ παργενῇ ἀναστήσας, ἀνάστησον ἡμᾶς κατολισθήσαντας τῇ ἁμαρτίᾳ, μετανοίας τρόπους ὑποτιθέμενος. Ὁ τοὺς μαθητὰς σου χαρὰς ἀπείρου πλήσας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, ἐμπλήσον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας πνευματικῆς εὐφροσύνης, τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας λύπην ἡμῶν διασκεδάζων. Ὁ τοῖς μαθηταῖς σου καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην δωρησάμενος, καὶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου δώρησαι. Ὁ ἐν τῇ ἀναστάσει σου φωτὸς πληρώσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ καταχθόνια, φώτισον ἡμᾶς φωτὶ τοῦ προσώπου σου. Ὁ τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκροὺς ἀναστήσας, ἀνάστησον καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ κοινῇ ἀναστάσει ἐνδόξως, καὶ καταξίωσον προὑπαντήσά σοι ἐν νεφέλαις σὺν τοῖς ἁγίοις σου. Ὁ τὸν ἐνδοξόν σου τοῦτον οἶκον εὐδοκήσας ἀνεγερθῆναι εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς σῆς ὑπερενδόξου ἀναστάσεως, καὶ οὐρανὸν πολύφωτον ἀναδείξας, στερέωσον αὐτόν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις. Πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, χάριτι τοῦ παναγίου σου καὶ ζωοδόχου Τάφου, προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, ἱκεσίαις τῶν θείων σου μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Μυροφόρων, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Προσκυνούντων δὲ τῶν πιστῶν, καὶ ἀσπαζομένων τὸν πανά-
γιον καὶ ζωοδόχον Τάφον, ψάλλομεν τὰ παρόντα Τροπάρια ἀρ-
γῶς καὶ μετὰ μέλους.

Καὶ τάφον ζωῆς κυκλοῦντες μέλψομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πάντα τὸν
Κύριον. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς εἰς τὴν ὁκτώηχον. Ηχος α'. ᾠδὴ ἡ.

Ηχος α'.

Τῷ ζωοδόχῳ σου Τάφῳ, παρεσῶτες οἱ ἀνάξιοι,
δοξολογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγ-
χνία, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι σταυρὸν κατεδέξω,
καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ,
τὴν ἀνάστασιν ὡς φιλόανθρωπος.

Ηχος β'.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα,
καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ τριημερεύσαντα· καὶ προσκυνησά-
τωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· δι' ἧς πε-
φώτισται, πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ηχος δ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀδραμιαῖοι.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος, ὄν-
τως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται
λαμπρότερος, Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡ-
μῶν ἀναστάσεως.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις οὕτω.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ τὴν ἐκούσιον καὶ
τρίημερον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς πανα-
χράντου σου Μητρὸς, χάριτι τοῦ παναγίου σου καὶ ζωοδόχου Τά-

φου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς ἀγα-
θὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Καὶ τὸ, Δι' εὐχῶν.

Ἐπιστρέφοντες δὲ εἰς τὸ Καθολικόν, ψάλλομεν τὰ παρόντα
Τροπάρια.

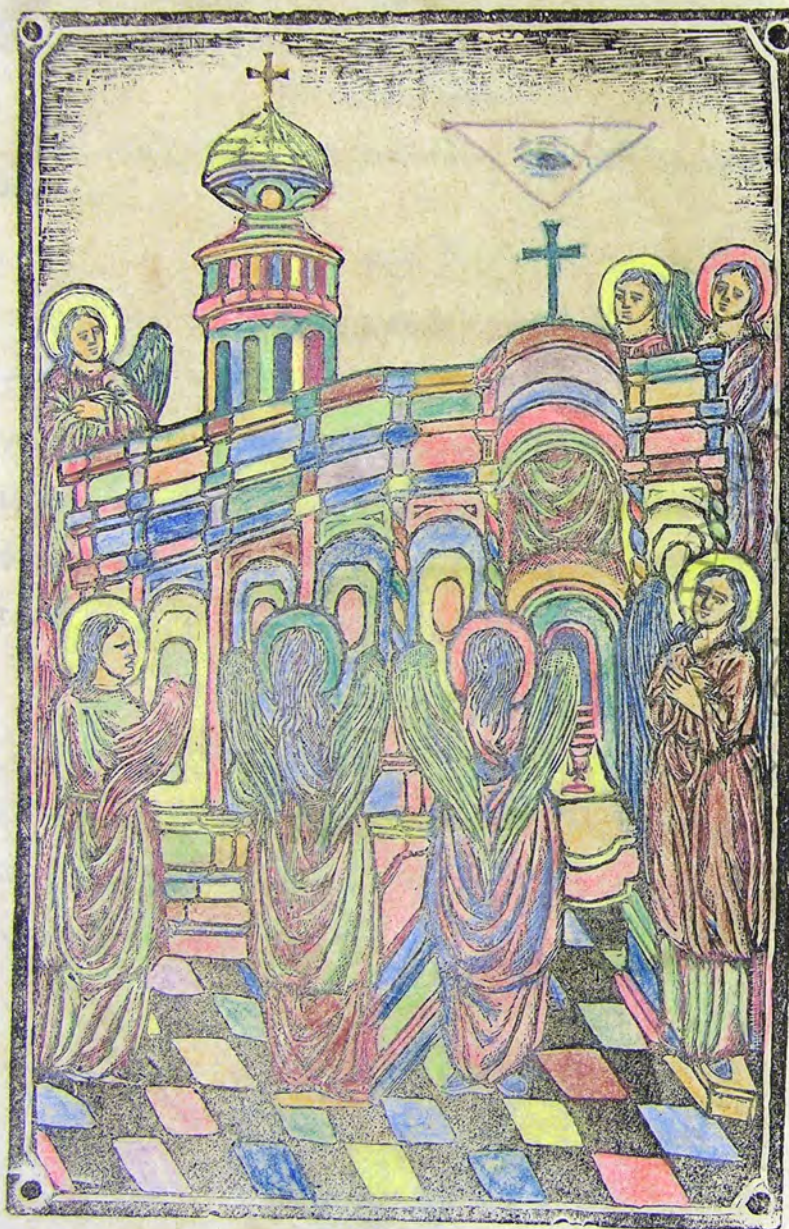
Εἰς ἦχον δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ
τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου σκη-
νώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸ
εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ
ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις· διὰ τῆς Θεο-
τόκου ἢ πάντων ζωῇ καὶ ἀνάστασις.

Ἄλλον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη
ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶ-
τες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον
Κύριε.

Ἄγγελοι ἀοράτως ἀεὶ φόβῳ κυκλοῦσι τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου Τά-
φον, κτλ.

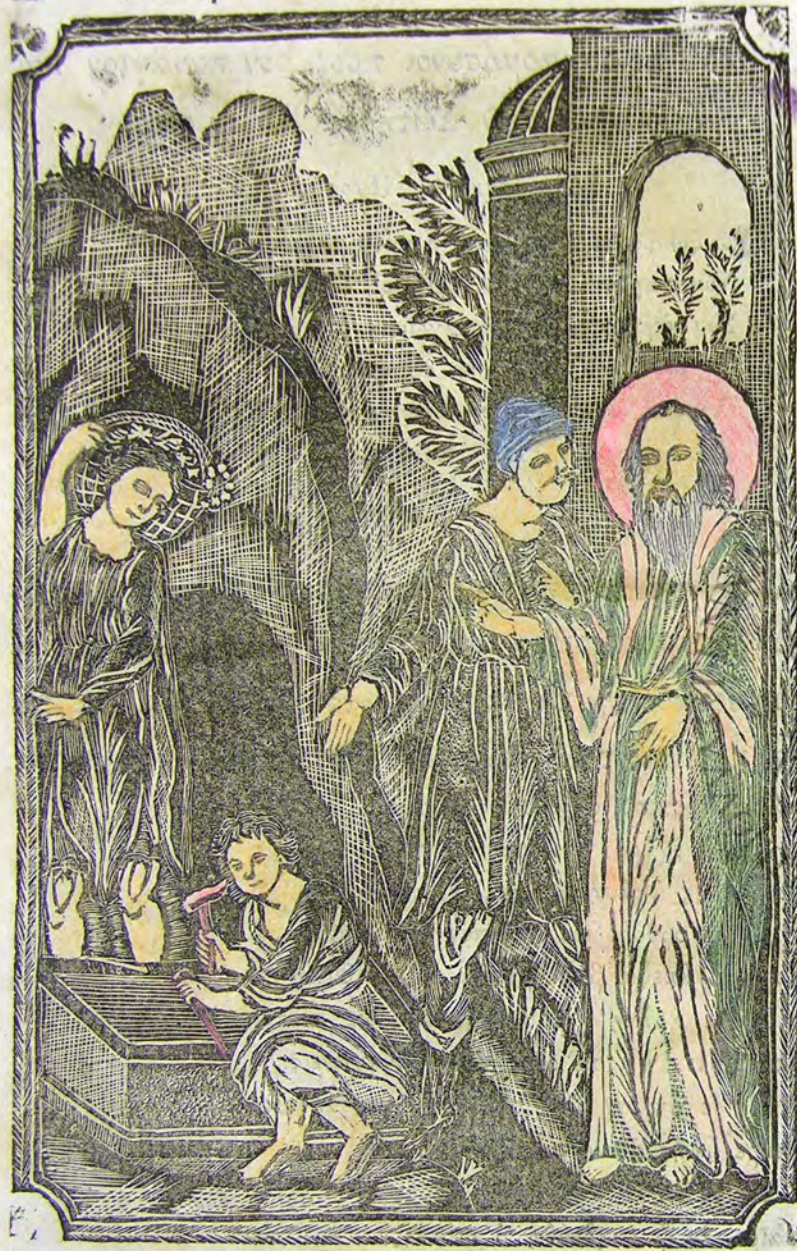
Οἱ καὶ πενθοχαρμόσυνοι πρὸς τὸν πανάγιον καὶ
ζωοδόχον τοῦ Σωτῆρος Τάφον οἴκοι.

Τὸ κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ζωοδόχῳ καὶ σεπτῷ Κυρίου μνήματι.
Νῦν παρεστῶτες εὐλαβείᾳ οἱ ἀνάξιοι,
Σὺν ἀγγέλοις προσαγγάγωμεν θείους ὕμνους·
Ἵν ὡς ἔχον ἀγιότητα ἀσύγκριτον,
Ἀγιασῇ καὶ ἡμᾶς τούτῳ προσπίπτοντας,
Καὶ κραυγάζοντας. Χαῖρε μνήμα τρισόλβιον.

Ὁ οἶκος.

Αγγελοι ἀοράτως, ἀεὶ φόβῳ κυκλοῦσι, Χριστοῦ
τὸν παμμακάριστον τάφον (ἐκ γ') καὶ τοῦτον ὡς θρό-
νον θεοπρεπῆ, καὶ πηγὴν φωτὸς βλέποντες, ἐξίσαν-
ται καὶ ἴσανται, μελωδοῦντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.
Χαῖρε Χριστοῦ ὁλόφωτον Μνήμα,
Χαῖρε ἐχθροῦ νοητοῦ τὸ πῆμα.
Χαῖρε γῆς ἀπάσης τὸ μόνον ἀπάνθισμα,
Χαῖρε ὀρθοδόξων πάντων τὸ ἀγλαΐσμα.
Χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα ὥσπερ θῦμα τὸν Χριστόν,
Χαῖρε κρήνη ἢ βλυστάνουσα τοῖς πιστοῖς τὸν ἱλασμόν.
Χαῖρε ὅτι ἐν μέσῳ οἰκουμένης τυγχάνεις,
Χαῖρε ὅτι τῇ δόξῃ οὐρανὸν ὑπερβάλλεις.
Χαῖρε ζωῆς ἀθανάτου κάτοχε,
Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας πάροχε.
Χαῖρε ἐν ᾧ ἐκηδεύθη ὁ κτίστης,
Χαῖρε δι' οὗ ἐφωτίσθη ἡ κτίσις.
Χαῖρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ. Ματθ. κεφ. κζ', 60. Μαρκ. ιε', 46. Λουκ. κγ', 53. Ἰωαν. ιθ', 41.

Βλέπων Ἀριμαθαίας ὁ βλασφῶς, ὅτι ἔχει ἀδελφῶς τὸ ἀφευκτον χρεὼν τοῦ θανάτου, ἐν τῷ κήπῳ τάφον ἑαυτῷ καινὸν ἡτοίμασεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ Σταυροῦ σε νεκρὸν καθελὼν Κύριε, σεπτῶς ἐν αὐτῷ σπεύδει κηδεῦσαί σε, βοῶν σοι πόθῳ· Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ Ἰωσήφ προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἡτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ματθ. κζ', 58. Μαρκ. ιε', 43. Λουκ. κγ', 52. Ἰωαν. ιθ', 38.

Γνώσει θεία ἐπέγνω, Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων, τὸ μέγα τῆς σταυρώσεως ἔργον διὸ καὶ Πιλάτῳ προσελθὼν ἔφησε· δός μοι τὸ ἄχραντον τοῦ Κυρίου σῶμα. Ὡς δὲ ἡτήσατο καὶ ἔλαβε, τῷ καινῷ μνημείῳ ἐναπέθετο, κραυγάζων πρὸς τὸν τάφον οὕτω.

Χαῖρε παθῶν τοῦ Σωτῆρος τέλος,

Χαῖρε πιστῶν χαρμόσουν μέλος.

Χαῖρε ἀφθαρσίας βροτῶν ἐργαστήριον,

Χαῖρε ἀνταρσίας ἐχθρῶν ἀμυντήριον.

Χαῖρε οὐρανὲ ἐπίγειε, Θεοῦ θρόνον ἐκτυπῶν.

Χαῖρε τόπε ἐπουράνιε, ὃν Θεὸς ὤφθη οἰκῶν.

Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις ἡ ζωὴ ῥύτου κρήνη,

Χαῖρε ὅτι ἐγένου τοῦ Χριστοῦ θεία κλίνη.

Χαῖρε Σιών τῆς ἄνω ἀνάκτῃς,

Χαῖρε πιστῶν βεβαία ἀνάκλησις,

Χαῖρε κρατὴρ πλήρης θεολογίας,

Χαῖρε λυτὴρ πάσης ἀμφιλογίας.

Χαῖρε Μνῆμα τρισόλβιον.

Ἐλάβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων. Ἰωάν. 19', 40. Ματθ. 27', 59. Μαρκ. 16', 46. Λουκ. 24', 53.

Δυναμὴν σου τὴν θεῖαν, Ἰωσήφ κεκτημένος,
ἀπέβαλε τὸν φόβον Ἑβραίων· καὶ Σταυροῦ τὸ
σῶμα τὸ σὸν καθελὼν σὺν τῷ Νικοδήμῳ, σμυρ-
νῶν Χριστὲ ἤλειψε· μεθ' οὗ σεπτῶς κηδεύσας σε,
ἔψαλλεν ἐν πόθῳ· Ἀλληλούϊα.

ἡμεῖς οὖν καὶ ὑμεῖς
ἐν πόθῳ· Ἀλληλούϊα

Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ Τάφου. Ματθ. κζ', 61. Μαρκ. ιε', 47. Λουκ. κγ', 55.

Εχουσα ἡ Παρθένος, ἐν ψυχῇ τὴν ῥομφαίαν
τῆς λύπης, Συμεὼν ὡς προέφη, τῷ τάφῳ τοῦ Υἱοῦ
οὐ παρεστῶσα γοερῶς ἔκλαιε, καὶ τοῦτον κατα-
βρέχουσα τοῖς δάκρυσιν, ἐπέδωκε ταῦτα.

Χαῖρε δι' οὗ ἡ χαρὰ προῆλθε,

Χαῖρε δι' οὗ ἡ φθορὰ παρῆλθε.

Χαῖρε εὐσεβῶν βάσις τε καὶ στήριγμα,

Χαῖρε δυσσεβῶν πτώσις τε καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε Τάφε παμμακάριστε τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Χριστοῦ,

Χαῖρε θάλαμπε τερπνότητε τοῦ νυμφίου νοητοῦ.

Χαῖρε καὶ γὰρ συνέσχες τὸν συνέχοντα πάντα,

Χαῖρε οὐ γὰρ κατέσχες τὸν διέποντα πάντα.

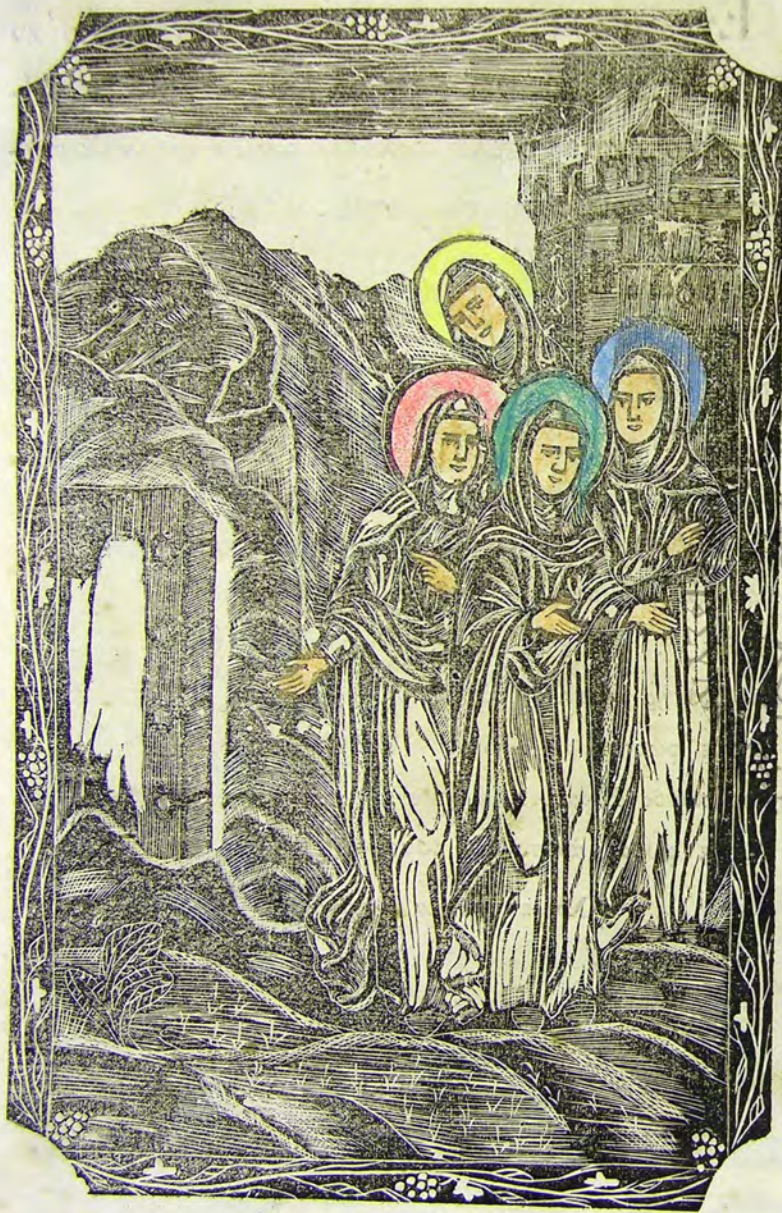
Χαῖρε ἀστήρ ἐκφαίνων τὸν ἥλιον,

Χαῖρε φωστήρ ἀυγάζων ὑφ' ἡλιον.

Χαῖρε πυρὸς ἀπροσίτου δοχείον,

Χαῖρε φωτὸς ἀνεσπέρου ταμεῖον.

Χαῖρε Μνῆμα τρισόλβιον.

Ζάλην ἔχουσαι λύπης, μυροφόροι γυναῖκες,
οὐκ ἤθελον τοῦ τάφου ἀποστῆναι· τὴν χαρὰν γὰρ
ἐν ἑαυτῷ ἔκρυπτε· διὸ καὶ παννύχιον συνθηρεῖν,
τῇ Μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ ἔσπευδον· ἀλλ' ἵνα κατὰ νό-
μον σαββατίσωσιν, ὑπέστρεψαν βοῶσαι οὕτως·
Ἀλληλούϊα.

Συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες.
Ματθ. Κεφ. κζ', 62.

Ἦκουσαν χριστοκτόνοι, σοῦ Χριστοῦ προειπόν-
τος αὐτοῖς, ὡς ἐκ νεκρῶν ἐγερθήσῃ, καὶ δραμόν-
τες πρὸς Πιλάτον ἤτησαν, σὸν τάφον σφραγισθῆ-
ναι, καὶ τῇ κουστωδίᾳ τηρηθῆναι· ἀλλ' ἡμεῖς τούτῳ
παριστάμενοι, ἐκδοῦμεν πόθῳ.

Χαῖρε τὸ μείζον προσκυνημάτων,

Χαῖρε τὸ βλύζον ρεῖθρα θαυμάτων.

Χαῖρε κλονουμένων ἀκλόνητον ἔρεισμα,

Χαῖρε Ἐκκλησίας τὸ ἄσειστον ἐδρασμα.

Χαῖρε κράτος τῆς Θεότητος ἀπαστρέψαν ὑπὸ γῆν,

Χαῖρε πλήρωμ' ἀγιότητος ἀγιάσαν πᾶσαν γῆν.

Χαῖρε τοὺς κοπιῶντας ἀγίους ὁ στηρίζων,

Χαῖρε πεφορτισμένους πιστοὺς ἀνακουφίζων.

Χαῖρε δι' οὗ Ἑβραῖοι ἐξώσθησαν,

Χαῖρε δι' οὗ ἔθνη ἐκληρώθησαν.

Χαῖρε τοῦ ἁδου ἥττα καὶ πικρία,

Χαῖρε τῶν βροτῶν πάντων σωτηρία.

Χαῖρε Μνῆμα τρισόλβιον.

» » Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν Τάφον μετὰ τῆς Κουσωδίας.
Ματθ. Κεφ. κζ', 66.

Θεομάχοι ὀφθέντες, χριστοκτόνοι ὑπῆρξαν
τῷ φθόνῳ, οἱ λαοὶ τῶν Ἑβραίων, οἱ καὶ σφρα-
γίσαντες τὸν τάφον, κύκλωσε κουστωδία ὡς
νεκρὸν ἐφύλαττον, καὶ πλάνον ἐδυσφήμουν σε
μακρόθυμε, μὴ συνέντες λέγειν Ἀλληλούϊα.

— » Ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ ». Ματθ. κή, 2.

Ἰδον φῶς οἱ τηροῦντες, οὐρανέθεν ἀστράψαν,
ἀβρόχτως ἐν τῷ τάφῳ Κυρίου καὶ τὸν λίθον ἐκ
τούτου σεισμῷ ἀποκυλισθέντα θεασάμενοι, ἐξέ-
στησαν καὶ ἔφριξαν ὡς νεκροὶ γεγόμενοι τῷ δὲ
τάφῳ Κεντηρίων ἔφη.

Χαῖρε ἡ δόξα τῶν ἰσωζομένων,

Χαῖρε ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων.

Χαῖρε χριστωνύμου λαοῦ τὸ κραταίωμα,

Χαῖρε πενομένων ἀκένωτον δώρημα.

Χαῖρε ὅτι ἐγκατώχισται ἡ θεότης ἐπὶ σοί,

Χαῖρε ὅτι ἐγκαλλώπισταί τῆς Σιών βάρεις ἐν σοί.

Χαῖρε ὁ πάντα ρύπον ἐκ ψυχῶν ἀποπλύνων,

Χαῖρε ὁ πάντα βέλη τοῦ ἐχθροῦ ἀπαμβλύνων.

Χαῖρε δι' οὗ ἐλύθη κατάκρισις,

Χαῖρε δι' οὗ ἐδείχθη Ἀνάστασις.

Χαῖρε ἐν ᾧ εὐσεβεῖς βεβαιοῦνται,

Χαῖρε ἐν ᾧ δυσσεβεῖς καθαιροῦνται.

Χαῖρε μνημα τρισόλβιον.

— » Ἰδοὺ τινὲς τῆς Κουστωδίας ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Ματθ. Κεφ. κή, 11.

Κήρυκες γεγονότες, οἱ τηροῦντες τὸν τάφον, ὑπέστρεψαν εἰς πόλιν ἀγίαν, ἀπαγγέλλοντες τρανῶς Ἰουδαίοις ἅπασιν, ἅπερ ἐν τῷ τάφῳ ἐναργῆ ἶδον θαύματα, ἀλλ' αὐτοὶ κενὰ πάλιν φθόνῳ ἐμελέτησαν, καὶ οὐ συνῆκαν λέγειν. Ἀλληλούϊα.

— » καὶ οἱ κήρυκες ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπαγγέλλοντες ἅπαντα τὰ γενόμενα. Ματθ. Κεφ. κή, 12.

Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαθεν ἰωαν. α.
Ἀφείλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου. Ἠσαΐας κέ, 8.

Λάμπας ἀπὸ τοῦ τάφου, φωτισμὸν εὐφροσύ-
νης, ἐδίωξας τὸ σκότος τῆς λύπης· καὶ γὰρ ἀνα-
στὰς τριήμερος, πᾶν Σῶτερ ἀπὸ γῆς ἀφείλες
δάκρυον· ἡμεῖς δ' οἱ φωτισθέντες, τῷ σῶ τάφῳ χαρ-
μοσύνως ἐκδοῶμεν ταῦτα.

Χαῖρε χαρὰ γένους τῶν ἀνθρώπων,

Χαῖρε φθορὰ ἐχθρῶν πολυτρόπων.

Χαῖρε τῶν ἐν νόσοις ἱαμα σωτήριον,

Χαῖρε τῶν ἐν ἁδου ψυχῶν ἱλαστήριον.

Χαῖρε σοὶ γὰρ ἐνεδύθημεν, γυμνωθέντες τῷ Ἀδὰμ.

Χαῖρε σοὶ γὰρ ἠφθαρτίσθημεν, νεκρωθέντες τῷ Σατάν.

Χαῖρε ὅνπερ τὸ κῆτος Ἰωῆ εἰκονίζει,

Χαῖρε ὅνπερ ὁ λάκκος Ἰωσήφ σαφηνίζει.

Χαῖρε χολῶν σφυρὰ ἀνορθούμενος,

Χαῖρε καλῶν πλημμύραν δωρούμενος.

Χαῖρε πληρῶν εὐσεβεῖς εὐωδίας,

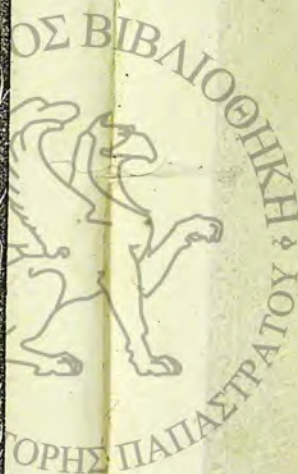
Χαῖρε ζωγρῶν δυσσεβεῖς ἐξ ἀγνοίας.

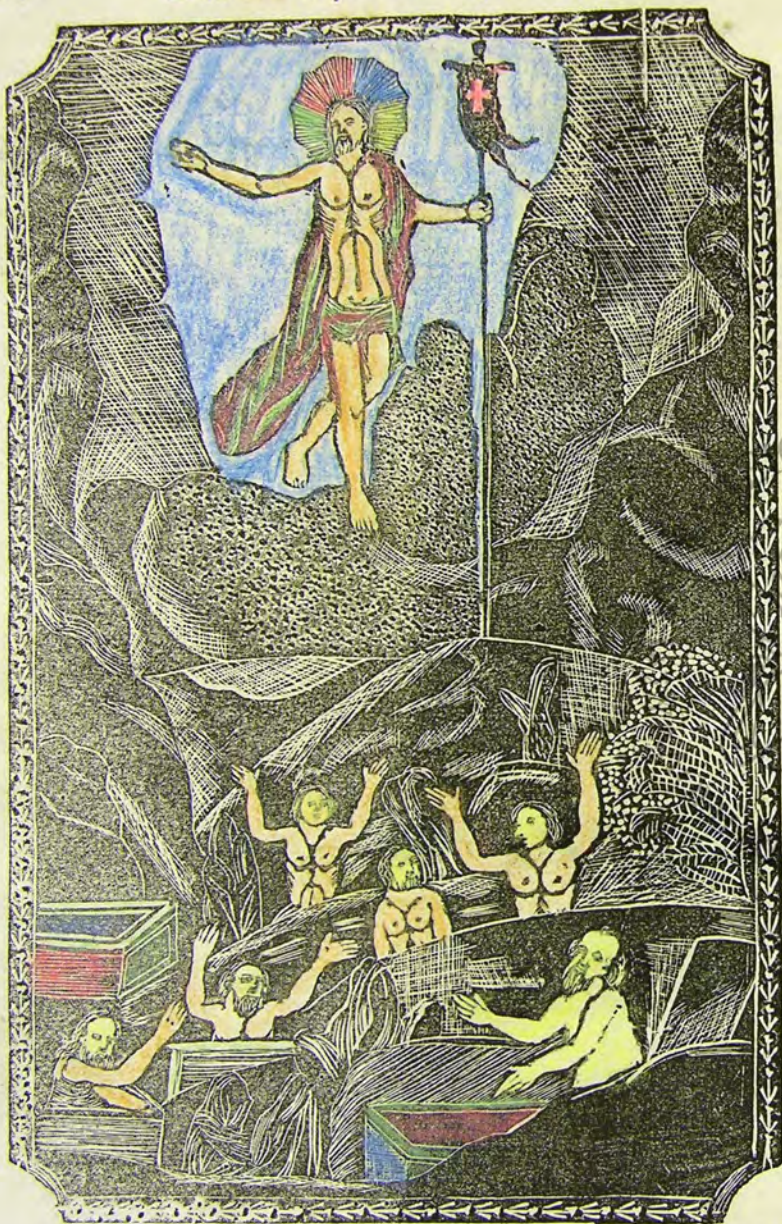
Χαῖρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες· Εἰπάτε ὅτι οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλειψαν αὐτὸν κτλ. Ματθ. κεφ. κή, 12. 13.

Μάτην οἱ τῶν Ἑβραίων ἐμελέτησαν δῆμοι, τὴν
ἐγερσιν Χριστοῦ ἀθετῆσαι· εἰ γὰρ καὶ ἱκανὰ τοῖς
στρατιώταις ἔδωκαν ἀργύρια, ἀλλ' ὁ Λογγί-
νος ταύτην τρανῶς ἐκήρυττεν, ἀφόβως κράζων·
'Ἀλληλοῦῖα.

« Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις. Ἡσαΐα
 « Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Νέαν ἔδειξε χάριν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου,
 Χριστὸς ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ φωτισθεῖσι, νεκρῶν
 προσδοκᾶν ἀνάστασιν, ζωὴν τ' αἰῶνος μέλλοντος,
 καὶ φῶς ἀληκτον· οὐ περ τὸν τάφον βλέποντες,
 ἐν πόθῳ μελωδοῦμεν οὕτω.

Χαῖρε ἀνάστασις πεπτωκότων.

Χαῖρε ἡ ἄφεςις ἐπταικότων.

Χαῖρε ὁ πηγάζων πᾶσι τὴν εὐσέβειαν,

Χαῖρε ὁ σκεδάζων ἐθνῶν τὴν δυσσέβειαν.

Χαῖρε ὅτι ἐμπιπλώμεθα ἐν σοὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς,

Χαῖρε ὅτι ποτιζόμεθα τῶν χειμάρρων σῆς τρυφῆς.

Χαῖρε ὃν εἰκονίζει ἡ σεπτὴ κολυμβήθρα,

Χαῖρε οὐ περ ἐκβλύζει τῶν χαρίτων τὰ ρεῖθρα.

Χαῖρε ἐν ᾧ ἐτάφη ἀθάνατος,

Χαῖρε δι' οὗ ἠλάθη ὁ θάνατος.

Χαῖρε δι' οὗ φωταυγεῖται ἡ κτίσις,

Χαῖρε δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ ρύστης.

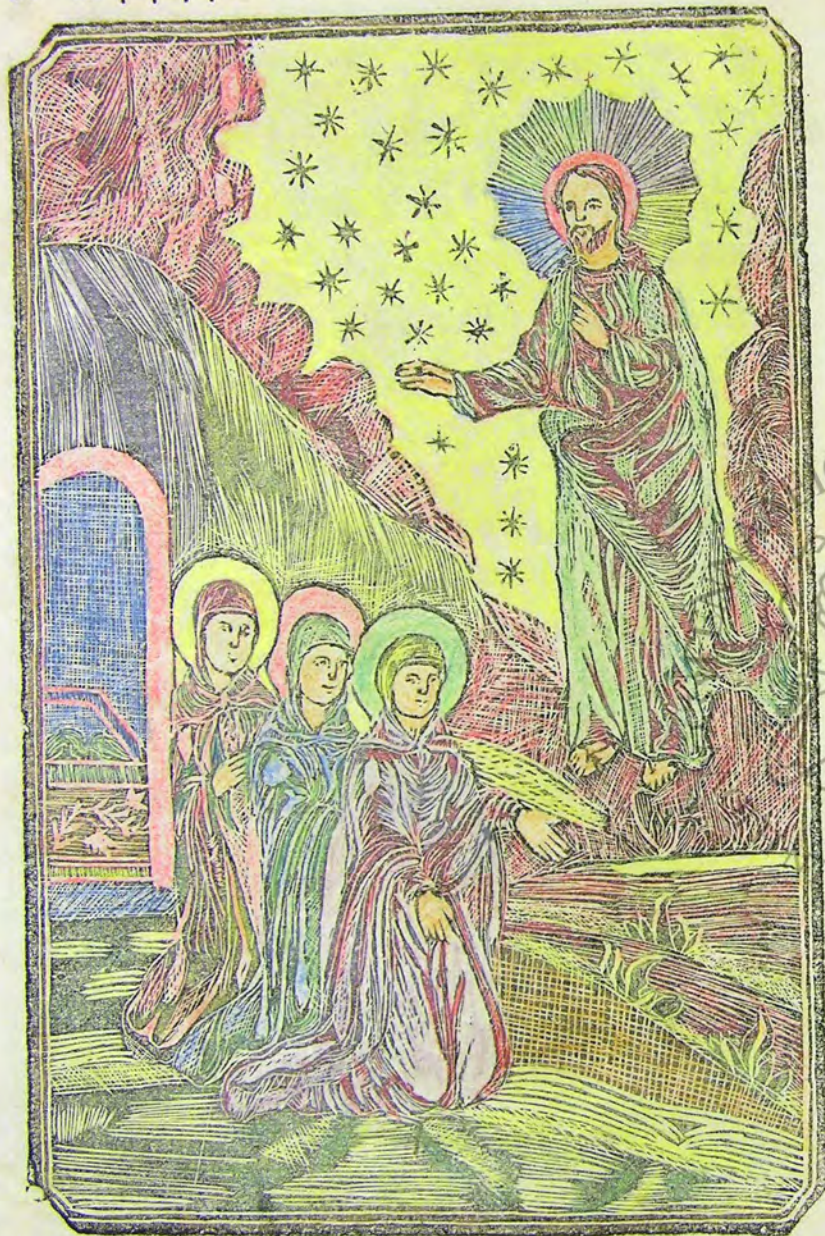
Χαῖρε Μνημα τρισόλβιον.

Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐ-
ρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω
αὐτοῦ κτλ. Μκθθ. Κεφ. ή, 2.

ἔνόν θαῦμα ἰδοῦσαι, ἐξενίζοντο λίαν, πρῶτ' αἱ
μυροφόροι ἐλθοῦσαι· ὁ γὰρ πρὸς τῇ θύρᾳ ἐν τοῦ
τάφου μέγας σφόδρα λίθος, τῷ φρικτῷ σεισμῷ
ἀποκεκύλισται· ἄγγελος δ' ἐν τούτῳ ἐπεκάθητο,
ταύταις βοῶν τὸ Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν, αὐταῖς λέγων· χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. Ματθ. κεφ. ἡ, 9.

Ὅπως χαρὰ ὑπάρχων, καὶ πηγὴ εὐφροσύνης,
τὸ, χαίρετε μυροφόροις ἔφη· αἱ δὲ τοὺς σοὺς παν-
αχράντους πόδας κρατήσασαι, σεπτῶς ἐν δάκρυσιν
ἡσπάζοντο, καὶ πόθῳ πρὸς τὸν τάφον εἶπον.

Χαῖρε παράκλησις τῶν πενθούντων,

Χαῖρε ἡ ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων.

Χαῖρε Ἀποστόλων παγκόσμιον κήρυγμα,

Χαῖρε ὕμνογράφων φωτισμός καὶ στήριγμα.

Χαῖρε ὅτι τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ διατρανοῖς,

Χαῖρε ὅτι τὴν κατάπτωσιν τοῦ Ἀδάμ ἐπανορθοῖς.

Χαῖρε τῶν ἀπιστούντων ὁ ταχὺς ἀναιρέτης,

Χαῖρε τῶν δυσπιστούντων ὁ γλυκὺς ὁδηγέτης.

Χαῖρε ἐν ᾧ εὐσεβεῖς ἀγείρονται,

Χαῖρε δι' οὗ καὶ νεκροὶ ἐγείρονται.

Χαῖρε χαρὰ ὑλικῶν καὶ αὐλῶν,

Χαῖρε ἀρὰ ἐθνικῶν καὶ βεβήλων.

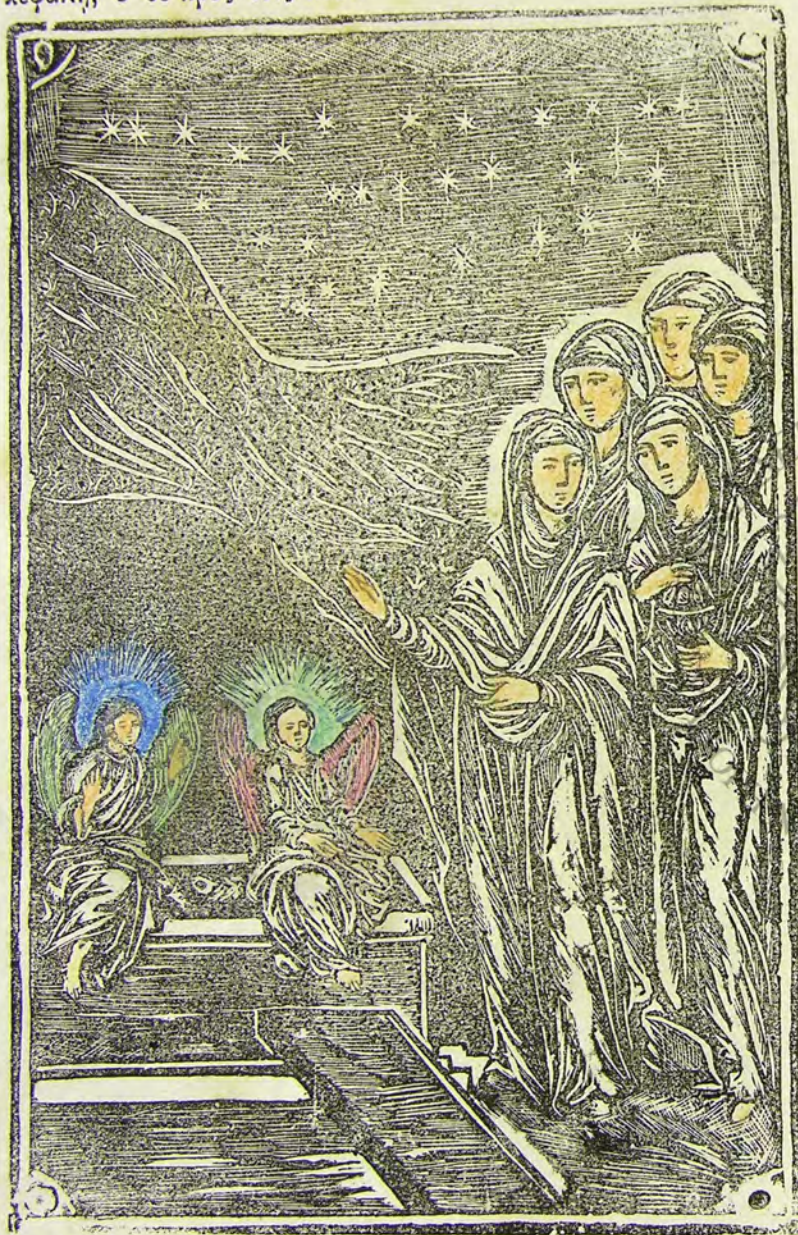
Χαῖρε Μῆμα τρισόλβιον.

« Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Λουκ. κγ', 43.

Πᾶσα τάξις ἀγγέλων, κατεπλάγῃ ἰδοῦσα, σὲ Σῶτερ ἐν τῷ τάφῳ ὑπνοῦντα· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀναστάντα θεοπρεπῶς βλέψασα, βροτοῖς τε τὸν παράδεισον, ἀνθ' ἁδου δωρησάμενον, ἔφαλλε βοῶσα· Ἀλληλοῦϊα.

Καὶ ἰδοὺ δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀσραπτούσαις κτλ. Δ8κ.

Ρήματα τῶν ἐν τάφῳ, καθημένων ἀγγέλων,
ἀκούσασαι μυροφόροι κόραι, ὡς τάφου ἐξανέστης
λεγόντων, ἅπασαι Σωτὴρ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ
τούτῳ προσεφώνουν πόθῳ.

Χαῖρε τὸ κῦδος θεολογίας,

Χαῖρε ὁ πλοῦτος Σιών ἁγίας.

Χαῖρε τῶν ἀγγέλων θαῦμα πολυῦμνητον,

Χαῖρε τῶν δαιμόνων τραῦμα πολυθρήνητον.

Χαῖρε σάλπιγξ ἐκτρανώσασα εὐσεβείας τὴν ἰσχύν,

Χαῖρε θάλασσα ποντίσασα ἀσεβείας τὴν πληθύν.

Χαῖρε ὃν περ τὰ στίφη τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι,

Χαῖρε ὃν περ τὰ πλήθη τῶν βροτῶν προσκυνοῦσι.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ πεσὼν ἀνίσταται.

Χαῖρε ἐν ᾧ ἡ Ἄγαρ ἐξίσταται,

Χαῖρε λυτὴρ τῶν δεινῶν παθημάτων,

Χαῖρε δοτὴρ θεϊκῶν χαρισμάτων.

Χαῖρε Μνῆμα τρισόλβιον.

» Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἁδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ κτλ. » Ἰνα σοῦ τῆς δόξης τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς κτλ.

Σῶσαι θέλων ἐξ ἁδου, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, κατήλθες τῇ ψυχῇ μέχρι τούτου· καὶ τὰ μὲν καταχθόνια, τῇ ἀστραπῇ τῆς σῆς θεότητος, φωτὸς ἐπλήσθησαν, οἱ δὲ ῥυσθέντες ἅπαντες, σὺν Προφήταις καὶ δικαίοις ἔψαλλον, βοῶντες οὕτως· Ἀλληλοῦσα.

Καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια κτλ. Ἰωαν. κεφ. 4 β.

Τάφῳ ὁ Ἰωάννης, σὺν τῷ Πέτρῳ δρομαῖοι ἐπέστησαν πρῶτ' ἐν σκοτίᾳ, καὶ διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ θείου φωτός, ἰδόντες τὰ ὀθόνια, καὶ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων ἔνδον κείμενα, χαρᾶς πολλῆς ἐπλήσθησαν θαυμάσαντες, καὶ πρὸς τοῦτον εἶπον.

Χαῖρε ψυχρὰς καρδίας θερμαίνων,

Χαῖρε ὁδοὺς πιστοῖς ὑπεμφαίνων.

Χαῖρε ὁ πληρώσας φωτὸς θείου σύμπαντα,

Χαῖρε ὁ τρανώσας εὐσεβείας σήμεντρα.

Χαῖρε ἔσοπτρον εὐράνιον θεῖον φῶς ἀντανακλῶν,

Χαῖρε γνῶσιν ὁ δωρούμενος γνώσεων θεαρχικῶν.

Χαῖρε ὁ διανοίας τῶν ἐν σκότει φωτίζων,

Χαῖρε ὁ τὰς καρδίας τῶν ἐν δίψει δρυσίζων.

Χαῖρε δι' οὗ πάντα ἐκαινίσθησαν,

Χαῖρε δι' οὗ τύποι κατηργήθησαν.

Χαῖρε ἐν ᾧ ἐμωράνθη σοφία,

Χαῖρε ἐν ᾧ ἐσοφίσθη μωρία.

Χαῖρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέως καὶ ἀντὶ μύρου τὴν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ
Δεσπότη.

Ὑμνον ὀρθρου βαθέως, σοὶ ὀρθρίζοντες Σῶτερ,
προσφέρομεν θερμῶς ἀντὶ μύρων, προσκυνοῦντες
φόβῳ σοῦ τὸν ζωηφόρον τάφον, βασιλεῦ ἅγιε, ὃν
ἐδείξας ἡμῖν πηγὴν Λόγε χαρίτων σου, τοῖς σοὶ
βοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Τὸ σεμνὸν καὶ πανάγιον τῆς σωτηρίου ἀναστάσεως μαρτύριον (ὁ τάφος)
παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, καὶ τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων ἄντρον κτλ. Εὐσέβ. Ἐκκλ.
Ἱστορ. Βιβλ. γ', κεφ. κή.

Φωτοφόρον σὸν τάφον, ὑπὲρ ἥλιον Σῶτερ, ἀνα-
τελάντα γῆθεν, ἰδοῦσα ἐν χαρᾷ ἡ Ἑλένη, πεσοῦσα
προσεκύνησε πέθῳ, καὶ θάμβους πλησθεῖσα σὲ ἀνύ-
μνει, ἐκβοῶσα πρὸς τὸν τάφον ταῦτα.

Χαῖρε χαρὰ καὶ ἐλπίς τοῦ κόσμου,

Χαῖρε τὸ φῶς ψυχῆς καὶ νοός μου.

Χαῖρε ὀρθοδόξων βασιλέων καύχημα,

Χαῖρε Πατριαρχῶν εὐσεβῶν στεφάνωμα.

Χαῖρε ὅτι σὲ κηρύττουσιν εὐσεβεῖς ἀρχιερεῖς,

Χαῖρε ὅτι σὲ δοξάζουσιν εὐλαβῶς οἱ ἱερεῖς.

Χαῖρε κανὼν καὶ τύπος ἀρετῆς μοναζόντων,

Χαῖρε σκέπη καὶ τύπος τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων.

Χαῖρε στρατοῦ πιστοῦ τὸ περίφραγμα,

Χαῖρε ἡμῶν πάντων τὸ ἐπίγραμμα.

Χαῖρε νοητῆς ἀμπέλου τὸ μνῆμα,

Χαῖρε τῆς αὐτῆς πολύκαρπον κλῆμα.

Χαῖρε Μνῆμα τρισόλβιον.

» Ἡ δὲ τοῦ βασιλέως μήτηρ Ἑλένη οἶκον εὐκτῆριον ἐν τῷ τοῦ Μνήματος τόπῳ πολυτελῆ κατασκεύασε, καὶ ἱερουσαλὴμ. νέαν ἐπωνόμασε. Σωκράτης βιβλ. α', κεφ. 47.

Χαίρουσα τῇ εὐρέσει, σοῦ ὧ πάντιμε τάφῳ, ἡ
θεία βασιλὶς ἡ Ἑλένη, περικαλλῆ μέγιστον ναόν,
περὶ σὲ ἀνωκοδόμησεν· ἡμεῖς δ' αἰεὶ κυκλοῦντές
σε, τῷ ἐν σοὶ ταφέντι μέλπομεν· Ἀλληλουῖα.

Σήμερον κερμαῖαι ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι ζῆν γέν
κέρμασιν. Σήμερον ἐξ ἀνανδῶν ἀκριβέσταται, ὃ ἐν
ἁγίῳ Βασιλεῖ. ψευδὴ σφραγίσαντες σφραγίσματα
ὃ σφραγίσματα ἵνα ὁ ὕμνος ἐν ἁγίοις. Βασιλεῖς
καὶ ἡγεῖς, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἡγεμονεύοντες ἐν Ἀδάμ.
ἡμῖς προσηγάθη, ὃ ἡγεμονεύοντες ἐν Ἀδάμ.
Λόγῳ ἐκνεύθη ὃ ὁ ὕμνος ἐν ἁγίοις. Προ
συνεχόμενοι οὐκ ἐπὶ πᾶσι χριστοῦ. Γι. Δεῖται ἡμῶν,
καὶ ζῆν ἐνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Τῷ ζωοδότῳ σου Τάφῳ παρσετώτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέ-
ρομεν κτλ.

Ψάλλοντες γηθοσύνως, ἀνυμνοῦμέν σε πόθῳ,
ὦ τάφε τοῦ Χριστοῦ φωτοδότα· ὁ γὰρ τῷ παντὶ
ἀχώρητος θεάνθρωπος Κύριος, ἐν σοὶ ταφείς τριή-
μερος, ἡγίασεν, ἐδόξασε, καὶ ἅπαντας ἐδίδασκεν
ἐκβοᾷν σοι, οὕτω.

Χαῖρε ἀρρήτου βουλῆς τὸ πέρας,

Χαῖρε ἀήττητον πιστῶν κέρας.

Χαῖρε θεολόγων κλεινῶν ἢ προκήρυξις,

Χαῖρε διδασκάλων σεπτῶν ἢ κατήχησις.

Χαῖρε ὅτι ὁ ἀχώρητος ἐχωρήθη ἐνδον σοῦ,

Χαῖρε ὅτι καὶ τριήμερος ἐξανέστη ἀπὸ σοῦ.

Χαῖρε θεογνωσίας ποταμούς ὁ ἐκχέων,

Χαῖρε θεοσεβείας τὰς πηγὰς ὁ προχέων,

Χαῖρε λαῶ ἐν βαρεῖ αἰνούμενος,

Χαῖρε πιστῷ ἱερεῖ ὑμνούμενος.

Χαῖρε πιστοῖς κλείσας ἄδου τὸ χάσμα.

Χαῖρε αὐτοῖς γεγονῶς καινὸν ἄσμα.

Χαῖρε Μνήμα τρισόλβιον.

»Τὴν ἀνάστασιν σου Χριστὲ Σωτὴρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμεῖς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

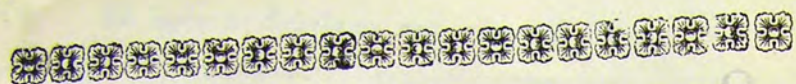
Ω Θεοῦ Θεὲ Λόγε, ὁ ἀχώρητος φύσει, ἐν πά-
ση ζωοδότα τῇ κτίσει, πῶς τούτῳ ἐχωρήθης τῷ
τάφῳ; ἀλλ' οὖν τῆς λιτᾶς ἡμῶν πρόσδεξαι εὖ-
σπλαγχνε, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς
σοὶ βοῶντας: Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ, Ἄγγελοι ἀοράτως αἰεὶ φόβῳ κυκλοῦσι.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Τῷ ζωοδότῳ καὶ σεπτῷ Κυρίου τάφῳ.

ἄνδρες

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

εἰς τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Κύριε εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου. εἶτα τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἦχος δ'. πρὸς τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς.

Μετὰ θερμῆς καὶ εὐλαβοῦς κατανύξεως, τῷ ζωοδόχῳ
σου Χριστέ τάφῳ σήμερον, παρίσταμαι καὶ δέομαι θερμῶς·
Δέσποτα ἐλέησον, καὶ τὸν πλανηθέντα, ἡμάρτον συγχώρησον,
ὡς Θεὸς ἐλεήμων, μὴ ἀποστρέψῃς σὸν δούλον κενόν, ὁ δὲ ἐμὲ
ταφὴν καταδεξάμενος.

Δόξα Πατρί. Ὁμοιον.

Μετὰ θερμῆς καὶ εὐλαβοῦς κατανύξεως, τῷ ζωοδόχῳ νῦν
Χριστέ παριστάμενοι, τάφῳ τῷ σῷ δεόμεθα θερμῶς· Δέσποτα
ἐλέησον, σὺς οἰκέτας βοῶντας, ἡμάρτομεν συγχώρησον, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς, ὁ δὲ ἡμᾶς ταφὴν
καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ ζωοδότα, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου λα-
λοῦντες οἱ ἀνάξιοι, ἣν πρὸς ἡμᾶς ἐξέχεας ὡς υπεράγαθος, σταύ-
ρωσιν καὶ θάνατον, ὑποστάς Ἰησοῦ μου, τάφῳ παροικήσας δὲ,
ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ἵνα ζωώσης φύσιν τῶν βροτῶν, νεκρω-
μένην, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφρους

Εἶτα ὁ Ν'. Παλμῆς.

Ὁ Κανὼν. Ὡδή, α'. ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Πανάγιε τάφε τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Ἡ φωτοφόρος λαμπρότης τοῦ Ἰησοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε,
καταυγάζουσα πιστοὺς, εὐλαβῶς ἐκ πίστεως θερμῆς, προσεγγί-
ζοντας πὸρς σέ, τάφε πανένδοξε.

Πανάγιε τάφε τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Σὺ ἀνεδείχθης τῷ ὄντι πηγὴ ζωῆς, νεκρὸν εἰσδεξάμενος,
τὸν αἰζῶν Χριστὸν, τὰς ἡμετέρας ψυχὰς, νεκρωθείσας, ζωῶ-
σαι δεόμεθα.

Δόξα.

Πανυπερσέβαστε τάφε τοῦ Ἰησοῦ, ψυχῆς παραμύθιον, οἰκ-
μένης φωτισμός, καύχημα καὶ κλέος εὐσεβῶν, τοὺς προσκυνοῦν-
τάς σε κινδύνων ἀπάλλαξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὦ Ἀγνή, ἀσπόρως συνέλαβες
τὸν τῶν ὅλων πειρητὴν, ταφὴν ὑποσάντα δι' ἡμᾶς, καὶ ἐξανασάν-
τα, καὶ κόσμον ζωώσαντα.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υπερεκπλήττομαι ἐν σοὶ, ὦ πανάγιε τάφε, ἐννοῶν σου τὴν
χάριν, ἣν ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, ὑπερεκβλύζων πιστοῖς, τὴν χρυσόβ-
ρειθρον, θείαν λαμπρότητα.

Δεδοξασμένε τοῦ Χριστοῦ, καὶ τρισόλβιε τάφε, λαβὼν ἐν

τοῖς σοῖς κόλποις, τοῦ φωτὸς τὸν χορηγόν, ἐδείχθης πραγματικῶς, φωτοφόρος θρόνος τοῦ παντάνακτος.

Δεῦτε συνέλθωμεν πιστοί, συγκροτῆσαι χορείαν, τῷ φωσφόρῳ νυμφίῳ, τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ὡς ἐκ παστάδος λαμπρᾶς, ἐκ τάφου ἐνδόξως ἀνατείλαντι.

Θεοτοκίον.

Δὸς πανάχραντε καὶ ἡμῖν, ἐκ πόθου παρεστῶσι, τῷ ζωδόχῳ τάφῳ, τοῦ σοῦ **Χ**ριστοῦ καὶ **Θ**εοῦ, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ πολλῶν κινδύνων ἀπολύτρωσιν.

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, **Κ**ύριε ὁ **Θ**εὸς μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Εἵτα ὁ **Τ**ερεὺς λέγει τὰς συνήθεις αἰτήσεις· καὶ μετὰ τὸ, **Ὅ**τι ἐλεήμων, ψάλλομεν τὸ,

Κάθισμα. **Ἦ**χος α'.

Τὸν τάφον σου **Σ**ωτῆρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν· σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ **Θ**εῷ ἡμῶν.

Δόξα, **Κ**αὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ **Δ**εσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. **Χ**ριστὸς μου δύναμις.

Πανάγιε τάφε τοῦ **Χ**ριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ θεοὶ ἄγγελοι, περιεφρούρουν σε, λευκοφόροι ὀφθέντες ταῖς γυναιξίν, εὐαγγελιζόμενοι τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ **Ι**ησοῦ, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Ωs ἄλλος ἥλιος, πηγάζεις ἔλλαμψιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσί σοι εὐκλεῶς, εὐφραίνων τὰ σύμπαντα, καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς, ὀρθοδόξων παμμακάριστε.

Τάφε πανάγιε, τίς διηγήσεται; τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας σου δωρεὰς, ἃς ἔχεις πανσέβαστε, τοῦ παμβασιλέως **Χ**ριστοῦ, χρηματίσας οἰκητῆριον.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιθωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ **Ι**ακώβ, ὁ **Δ**εσπότης ἐξελέξατο.

Ὡδὴ ε'. **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου.

Πανάγιε τάφε τοῦ **Χ**ριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Μέγα κειμήλιον ἀληθῶς, ἀνεδείχθης τοῦ κόσμου παντός, τάφε ὑπέρφωτε δέομαι, ταῖς αὐγαζούσαις σου λαμπηδόσι καὶ ἐμοῦ, τὴν ἐσκοτισμένην καρδίαν καταύγασον.

Μόνε μακάριε **Ι**ησοῦ, δεῖξον μακαρίους καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἀναξίως τὸν οἶκόν σου, τοῦτον κατοικοῦντας, καὶ τὸν πανάγιον τάφον σου ἀνυμνοῦντας, καὶ σὲ δοξάζοντας.

Δοχείον πάμφωτον τοῦ **Χ**ριστοῦ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύχασον δέσμαι, καὶ οὐρανίαν χάριν κατὰπεμψον αὐτοῖς, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, **Δ**έσποινα τοῦ κόσμου, γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις ἐκ τῶν τοῦ ἄδου πυλῶν ρυόμενος, ἐκ τάφου ἐξανιστάμενος.

Ὡδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Πανάγιε τάφε τοῦ **Χ**ριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Ως πύρινον στύλον σε, καθορῶμεν οἱ πιστοί, ὃ τάφε πανσεβάσμιε, πρὸς νομὰς ὀδηγοῦντα τοὺς εὐσεβεῖς, τῆς μακαριότητος, ἧς καὶ τύχοιμεν πάντες θείᾳ χάριτι.

Σκέπε φρούρει φύλαττε, εὐσεβεῖς προσκυνητὰς, ὅσοι περ μετὰ πίστεως, παρορῶσιν ἐφόδους τῶν πειρατῶν, καὶ τόπου δυσχέρειαν, ὅπως σὲ κατελθόντες περιπτύξωνται.

Ικέσιον δέησιν, δέξαι ὃ παμβασιλεῦ, τῶν θερμῶς δεομένων σου, καὶ εἰρήνην παράσχου, τῶν δυσχερῶν ἀπαλλάττων ἅπαντας, πίστει προσιόντας τῷ θεῷ τάφῳ σου.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορά, τὸ τοῦ **Ἀ**δάμ κατάκριμα τῷ καρπῷ σου, ὃ **Δ**έσποινα προσβαλὼν ζωὴν γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ὑψομένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν

τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου **Π**ολυέλεε.

Εἴτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος· καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ **Κ**οντάκιον.

Ἦχος β'. Πρὸς τὸ, **Π**ροστασία τῶν **Χ**ριστιανῶν.

Υπερβολῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος **Κ**ύριε, ἐνανθρωπήσας **Θ**εὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἵνα τῆς κατάρας ἐλευθερώσης τὸν **Ἀ**δάμ, καὶ ἀπαθανάτισας ὡς ἀγαθὸς, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπαναγάγῃς λαμπρότητα, ἔσπευσας εἰς ὁδύνας, εἰς πάθη καὶ ἀτιμίας, σταυρωθεῖς καὶ ταφεῖς καὶ ἀναστὰς, ἐν δόξῃ τριήμερος.

Καὶ εὐθὺς τὸ **Π**ροκείμενον.

Ανάστα **Κ**ύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχος. Ὁ **Θ**εὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Ὁ **Ι**ερεὺς, **Τ**οῦ **Κ**υρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ **Θ**εὸς ἡμῶν. **Τ**ὸ, **Π**ᾶσα πνοή.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. **Ἐ**κ τοῦ κατὰ **Ἰ**ωάννην.

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, **Μ**αρία ἡ **Μ**αγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἐτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **Τ**ρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς **Σ**ίμωνα **Π**έτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ **Ἰ**ησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν **Κ**ύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶ-

δαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα Ἦχος β'.

Πάτερ, Δόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

καὶ ν ν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Εἵτα, τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τάφε παναοίδιμε, σὺ ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, παλάτιον ἐνδοξον καὶ υπέρφωτον, πάσης γῆς καύχημα, τῶν πιστῶν εὐκλεία, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Μαρ-

τύρων στήριγμα, πάντων τῶν ὁσίων διάσωσμα, ἐστώτων ἡ ἀσφάλεια, καὶ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, κόσμου σωτηρία, καὶ πάντων τῶν ἐν σκότει φωτισμός· υἱὸς φωτὸς ἡμᾶς ποίησον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Ἱερεὺς, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

Πανάγιε Τάφε τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Εὐλαβῶς περιπτυσσόμενοι τὸν τάφον σου, θεαρχικώτατε Ἰησοῦ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ συγκατάβασιν τὴν σὴν, πόθω ἀνακράζοντες ὁμοῦ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νεκρὸς ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ κατεχόμενος, Δέσποτα Χριστέ μου Ἰησοῦ, τίθεσαι συγκαταβάσει ἐν μνήματι καινῷ, θρηνοῦντος καὶ κράζοντος θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καθαγίασον ψυχάς τε καὶ τὰ σώματα, εὐσπλαγχνε οἰκτιρῶν Ἰησοῦ, τῶν σοὶ διαστελλόντων διαπόντιον ὁδὸν, καὶ δὸς μετὰ πίστεως βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνῃ θεομακάριστε τῶν ἐπ' ὧμων γὰρ Χερουβὶμ καθήμενον Θεόν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Πανάγιε τάφε τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Ανυμῶ θεῖε **Λ**όγε τὴν συγκατάβασιν, ἣ περ ἐχρήσω δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, σάρκα προσλαβὼν, τῷ θανάτῳ παρέδωκας, ἵνα ἀθανατίσης ἐμὲ τὸν τεθνεῶτα.

Τὰ οὐράνια πάντα ὑπερεκπλήττονται, νεκρόν σε καθορῶντα, **Λ**όγε ἐν μνήματι, δόξης δὲ τῆς σῆς, ἐπληρώθη τὰ σύμπαντα, ὅτε ἐξανέστης, τριήμερος ἐκ τάφου.

Αελαμπρυσμένε τάφε καὶ θεοδόξαστε, πόσων ἡμῖν χαρίτων γέγονας πρόξενος! θνήξαντες ποτέ, διὰ σοῦ νῦν ζούμεθα, ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρυσαιγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένη ἀφράστως φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνῶσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζον τὰ πέρατα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, **Ἀ**γνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Πανάγιε τάφε τοῦ **Χ**ριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ σῇ χάριτι.

Σὺ ὑπεδέξω νεκρόν καὶ ἄφωνον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, χαριτωθεὶς ὄντως ὡς ἄλλος οὐρανός, δόξη λελαμπρυσμένος, πανυπερσέβαστε, τάφε τοῦ **Σ**ωτῆρος, εὐλαβῶς σε μακαρίζομεν.

Μισθὸν ἐξ ὕψους εὑρεῖν **Π**ανάγιε, τοὺς εὐλαβῶς ἀσπαζομένους σε καταξίωσον, καὶ τὰ ζιζάνια πάντα τοῦ πονηροῦ, ξίφει ἠκονημένῳ, τῆς θείας χάριτος, ταχέως ἐκκόψας, ἀβλαβεῖς ἡμᾶς συντήρησον.

Τριάς ἀμέριστε καὶ συνάναρχε, μεμερισμένη δὲ, ἐν μόναις ταῖς ὑποστάσεσιν, ὑπὲρ νοῦν καὶ κατάληψιν πᾶσαν κτιστὴν, **Π**άτερ, **Λ**όγε, καὶ **Π**νεῦμα, στήριξον ἅπαντας, τοὺς ἐν κατανύξει, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ρωσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὡδὴν προθύμως ἀναμέλπω πανάμωμε, ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι, **Π**αρθένε ἀγνή, χάριν ἀντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν θεομακάριστε.

Θ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ **Π**άναγνε ὥράθη βροτοῖς, **Λ**όγος σέσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σε μακαρίζομεν.

Εἵτα τὸ **Τ**ρισάγιον. **Π**αναγία **Τ**ριάς. **Π**άτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. **Κ**αὶ τὸ ἐξῆς **Τ**ροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο **Μ**αρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ **Π**αρθένῳ δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, **Κ**ύριε δόξα σοι.

Εἵτα ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησόν ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν **Μονήν** ταύτην. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος. **Εἴτα** τὴν **Εὐχήν**, καὶ **Ἀπόλυσις**.

Εἰς δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ παναγίῃ καὶ ζωοδόχου **Τάφου** ψάλλομεν τὰ παρόντα **Τροπάρια**.

Πρὸς τὸ, **Ἀπόστολοι** ἐκ περάτων.

Δεδοξασμένε **Κυρίου**, καὶ παμμακάριστε **Τάφε**, τῆς **Ἐκκλησίας** τὸ στέφος, καὶ εὐσεβείας τὸ κλέος, τοὺς προσκυνοῦντάς σε σκέπε, ἀπὸ παντοίων κινδύνων.

Τοὺς ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, καταφιλοῦντάς σε σῶζε, ἀπὸ δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων, τῇ χάριτί σου, ὦ θεῖε, καὶ παναοίδιμε **Τάφε**.

Εξ ὕψους παρέχε χάριν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πόθῳ, πανάγιε τοῦ **Σωτῆρος**, καὶ θεοφώτιστε **Τάφε**. σὺ γὰρ νεκρὸν ὑπεδέξω, τῆς χάριτος τὸν δοτῆρα.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα **Θεοτόκε**, καὶ πρὸς **Θεόν** σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θρασύνον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου

Εἴτα τὸ, **Δι'** εὐχῶν.

Εὐχή εἰς τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον **Τάφον** τοῦ **Κυρίου**.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄεσποτα **Κύριε** **Ἰησοῦ Χριστέ**, ἡ ἀρχίφωτος τοῦ **Πατρὸς** σοφία καὶ δυνάμεις, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ διὰ τῆς σῆς ἀφάτου ἐνανθρωπήσεως φωτίσας ἡμᾶς ἐσκοτισμένους τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ἀπαθανάτισας νεκρωμένους τῇ πονηρᾷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφους. **Ὁ** σταυρικὸν καὶ ἐπονείδιστον θάνατον δι' ἡμᾶς ἐν σαρκὶ ὑπομείνας. **Ὁ** ἐν μνήματι καὶνῷ ὑπὸ τοῦ εὐσχήμονος **Ἰωσήφ** ταφῆναι καταδεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι ἐν δόξῃ εὐδοκήσας, ὡς **Θεὸς** παντοδύναμος, ἵνα τὴν πεπτωκυῖαν ἡμῶν συνεγείρῃς τῇ τριμέρῳ ἐγέρσει σου. **Ὁ** τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον σου **Τάφον** ὑπεραυγάσας τῇ ὑπερφύτῳ δόξῃ σου, εἰς μαρτύριον τῆς τριμέρου καὶ ἐνδόξου σου ἀναστάσεως. **Ἐπάκουσον** ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ συγχωρήσας ἡμῖν τὰ ἐκούσια καὶ ἀκούσια ἁμαρτήματα, τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις **Ἀγγέλοις** σου. **Περιχαράκωσον** ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· **Φρούρησον** ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. **Ἐκτεινον** πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας. **Μνήσθητι** **Κύριε** τῶν περισπτώτων **Προσκυνητῶν** τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου σου **Τάφου**, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. **Τὰ** ταμεῖα αὐτῶν ἐμπλήσον παντὸς ἀγαθοῦ. **Τὰς** συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, **Τὰ** νήπια ἐκθρεψον· **Τὴν** νεότητα παιδαγωγῆσον· **Τὸ** γῆρας περιχράτησον· **Τοὺς** ὀλιγοψύχους παραμύθησαι· **Τοῖς** πλείουσι σύμπλευσον· **Τοῖς** ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· **Τοὺς** νοσοῦντας ἰάσαι· **Χηρῶν** πρόστηθι· **Ὀρφανῶν** ὑπεράσπισον. **Δός** πᾶσι τὰ πρὸς σω-

τηρίαν αἰτήματα. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως αἰ-
 νίου κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ κατάταξον τὰ πνεύμα-
 τὰ καὶ ὀνόματα αὐτῶν ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ
 καὶ Ἰακώβ· ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς. Μνήσθητι
 Κύριε ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου παντὸς τοῦ λαοῦ σου.
 τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, καὶ πᾶσι χο-
 ρήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος· Ἐὐὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
 ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, εὐχαριστίαν καὶ
 προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

